

HALKIN KURTULUŞU

11 TEMMUZ 1977
250 KURUŞ
64

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Sınıf mücadelesinde yeni bir dönem başlıyor

Faşist diktatörlüğe karşı güçlü bir devrimci cephe yaratalım!

CHP hükümeti güvenoyu alamamıştır. Bu şekilde CHP hükümeti ihtimali şimdilik ortadan kalkmaktadır.

Türkiye emekçi halkı şimdi yeni bir MC hükümeti tehlikesi ile karşı karşıya bulunmaktadır.

Bu şekilde, hakim sınıfların "daha barışçı", "daha demokratik" bir istikrar hükümeti yaratma çabaları iflas etmiş bulunmaktadır.

Kurulması üzerinde "prensip kararına" varılan "Yeni MC" nasıl bir hükümet olacaktır?

Bu konuda şimdiye kadar çok kereler görüşlerimizi belirttik. Bu hükümet daha açık terörist daha zalim ve daha sömürücü bir dönemin hükümetidir. Bu hükümet, hakim sınıfların siyasi istikrarsızlığının en bariz belgesi ve ürünüdür.

Türkiye'de sınıf mücadelesi yeni bir döneme giriyor.

Bu dönemde halkla hakim sınıflar arasındaki çatışmalar daha da keskin ve yüksek bir düzeyde gelişecektir.

Önümüzdeki günlerde, hükümet buhranı daha da derinleşebilir; AP hükümeti kuramayabilir.

Fakat kesin olan şudur ki, hangi hükümet gelirse gelsin açık saldırganlık ve şiddetli sömürü hakim sınıfların siyasetine damgasını vuracaktır.

Bu günkü şartlar, şiddetli faşist saldırıların yakında olduğunu, sınıf mücadelesinin daha da keskin noktalara doğru yükseleceğini göstermektedir.

Aynı zamanda, bu günkü şartlar, reformizmin sosyal-faşist ve faşist demagojinin yıkılması ve kitlelerin bunların etkisinden kurtarılması için de son derece elverişlidir.

Çünkü seçimlerle birlikte CHP reformizmi, ülkemizde tarihi iflasına doğru büyük bir adım atmış bulunmaktadır.

Reformizmi körükleyen, kendisini halkın ve devrimin önderi ilan eden sahte sosyalizm (fakat gerçekte faşizm) olan sosyal faşizmin revizyonist tezleri de pratikte iflas etmiştir. Sosyal-faşistlerin CHP'nin kuyruğuna taktıkları kitleler şimdi bu gerçeği açık açık görmektedirler. DİSK yöneticilerinin, bu en kritik günlerde derin bir suskunluğun içine girmesi, ve hala CHP çığırtkanlığı yapması onların faşist suratlarını ortaya çıkarmakta, kar-

De.sa.7.sü/5'te

İşçi sınıfının yükselen mücadelesi faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağalarını altedecektir

Maden-İş 4. Bölgede sosyal-faşist yönetim yıkıldı!

Geçtiğimiz günlerde yapılan Maden-İş 4. bölge kongresinde ve Türk Demir Döküm fabrikası lokal temsilciliği seçimlerinde işçi sınıfının çelik yumruğu revizyonist yönetimi devirdi, revizyonizme ağır bir darbe indirdi. İşçiler kendilerine zulmeden, patronlarla işbirliği yapan onlarla elele vererek devrimci işçileri işten attıran sosyal faşist sendika ağalarına gereken dersi verdiler. Maden-İş 4. bölgede sosyal faşist Halit Erdem, işçilerin birleşmiş gücü ile yönetimden düşürüldü.

Maden-İş 4. Bölge kongresi işçilerin halk düşmanı sosyal faşistleri yargıladıkları bir mahkeme oldu. İşçi sınıfına has öfkeyle sosyal faşist sendika ağalarının, Mehmet Ertürk'lerin, Halit Erdem'lerin kirli çamaşırlarını ortaya döken, onların "sosyalist" maskelerini aşağı indiren işçiler sendika ağalarından hesap sordular. 1 Mayıs'ta işçileri, devrimci işçilere, memurlara, öğrencilere nasıl saldırtacağını planlayan, görevli işçilere "maocuları şöyle püskürteceğiz" diye günlerce nutuk atan, 1 Mayıs katliamından sonra "mitinge maocular saldırdı" diye basbas bağıran Mehmet Ertürk; kongrede işçilerin kararlılığı karşısında dut yemiş bülbül gibi susmak zorunda kaldı.

Kongre sonucunda Maden

De.sa.7.sü/3'te

DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ "14. bölgedeki seçimlerde proleter devrimcilerin 3 lokal temsilciliği kazanmaları sosyal-faşistleri kudurttu"

Demir-Döküm fabrikasının devrimci geleneği 15-16 Haziran 1970'lere dayanır.

Maden-İş'in başına çöreklenmiş olan sosyal-faşist sendikacılar 1 Mayıs olaylarından sonra 5 proleter devrimciyi işten atmışlardır. Bu işte öncülük yapan Turgut Alaağaç ve Yaşar Soykal gibi sosyal-faşistler, fabrika içinde doğan tepki karşısında 5 işçinin işveren tarafından işten atıldığı yalanını yayarak ihanetlerini örtmeye çalışmaktadırlar.

Ayrıca 18.6.1977 günü 14. bölgedeki lokal seçimlerinde proleter devrimcilerin 3 lokal temsilciliği kazanmaları, sendikanın başına çöreklenmiş olan sosyal-faşistleri kudurttu. Bunlar azgınca proleter devrimcilere ve onları seçen 2000 işçiye saldırdılar.

Sosyal-faşistler, Demir-Döküm'de çalışan devrimci işçilerin birliğini bozamaz. Çeşitli milliyetlerden halkımızın kurtuluşu için mücadele eden proleter devrimciler, Demir-Döküm'de 2000 işçinin

De.sa.7.sü/1'de

Can güvenliğini halkımız kendisi sağlayacaktır

Faşist saldırı ve cinayetler devam ediyor

5 Haziran Genel Seçimlerinin üzerinden 1 aydan fazla zaman geçmesine, faşist MC hükümetinin yerine "Güven oyu" alamayan CHP hükümetinin kurulmasına rağmen değişen hiç birşey olmamıştır. Son iki yıllık dönemin en görünen özelliği olan faşist saldırı ve cinayetler, bütün şiddetiyle devam etmektedir. Günlük basın her yeni gün faşist saldırı ve katliam haberleriyle dolup taşmaktadır. CHP'nin bir seçim dönemi boyunca vaat ettiği "can güvenliği" sadece oy toplama aracı olmuştur. Ne 'Ak oylar' 'Kara silahları susturmuş' ne de ak güvercinler silahları kovabilmiştir.

Seçimlerden bu yana 20 kişi katledildi birkaç misli de yaralama olayları oldu. Seçimin hemen ardından 28 Mayıs'ta faşistler tarafından kaçırılan Hasan Doğan'ın ölüm haberi çıktı ve devam etmeğe başladı katliamlar, Adam kaçırmadan açık saldırıya ve tuzak kurmaya kadar her türlü faşist cinayet yöntemleri hala sahnelenmektedir.

8 Haziran ODTÜ öğrencisi Ertuğrul Karakaya Jandarma tarafından arkadan ateş edilerek öldürüldü.

9 Haziran faşistler Ankara'da iki kişiyi katletti.

10 Haziran Bitlis'te 1 kişinin ölümüyle sonuçlanan olay.

15 Haziran İsmail Oklar İstanbul'da öldürüldü

16 Haziran, Erzurum'da

De.sa.7.sü/4'te

CHP hükümeti rüşvet ve yolsuzluk olaylarını hasıraltı etmeye çalışıyor

Rüşvet ve yolsuzluk dosyaları gizlenemeyecektir

"Vurgunun sona ereceği, emeğin en üstün değer olacağı... bir düzen kurulacaktır". Bu söz CHP'nin seçim bildirgesinden alınmıştır. Ecevit seçimlerden önce, hemen hemen her seçim gezisinde buna benzer demagojiler yapmış, yolsuzlukların, alınan reşvetlerin hesabını soracaklarını iddia etmişti. Oy toplamak, halkın zihnini reformist hayallerle karartarak onu devrim yolundan uzak tutmak amacıyla seçimlerden önce halka bin bir vaadde bulunan CHP'nin oy çoğunluğunu sağladıktan sonra hazırladığı hükümet programında bu vaadlerin hiç biri yer almamaktadır. CHP bu programda ne 141, 142, 146 gibi faşist ceza maddelerinin kaldırılmasından, ne lokavtın kaldırılmasından, ne vaadettiği demokratik özgürlüklerin bir parçası olan siyasi ve genel aftan, ve toprak ağalarının tapularını yırtmaktan bahsetmektedir. İşkenceci katillerden hesap soracağına dair vaadleri hasır altı edilmiştir. Baştan sona hakim sınıflara verilen bir garanti belgesi olan CHP programı yolsuzlukların, rüşvetlerin nasıl önleneceği, yolsuzluk yapanların, rüşvet yiyenlerin nasıl cezalandırılacağı konusunda da hiç bir açıklık getirmemektedir.

CHP güvenoyu alamamıştır ama bugün hükümettedir. Ecevit bugün başbakandır. Bütün gizli dos-

De.sa.7.sü/3'te

HALKIN KURTULUŞU

Yeni bir dönemin eşiğinde

Yeni bir dönemin eşiğinde duruyoruz. Bu yeni dönemi ve bu dönemin görevlerini daha dikkatli bir şekilde belirlememiz gerekiyor. Faşizmin ve sosyal - faşizmin yoğun ideolojik - siyasi baskısı ve terörü altında, revizyonizmin ve reformizmin her meseleyi hakim sınıflar lehine bulandırdığı ve halk kitlelerinin ufkunu kararttığı şartlarda ancak bu yolla doğru bir rotada yürüyebilir ve faşizme karşı mücadelede işçilere ve halk kitlelerine önderlik edebiliriz.

Ülkede Durum:

Ülkemizdeki bugünkü ekonomik-siyasi bunalımın özelliği; onun, bütün dünyada, emperyalist-revizyonist sistemin bütününde genel bunalımın derinleşmesi şartlarında ve ona bağlı olarak gelişiyor olmasıdır. Yani bu buhran iç şartlara olduğu gibi dış şartlara bağlı olarak da gelişmektedir. Dünyadaki bunalımın, ülkemiz şartlarında bir yansımasıdır.

Ekonomik bunalım bütün çelişmeleri keskinleştiriyor, bu temel üzerinde siyasi buhranın derinleşmesi de sürüyor. MC'nin yeniden gündeme gelmesi bunun en açık delilidir. MC, hakim sınıflar açısından bakıldığında, ekonomik ve siyasi planda bir istikrar unsuru değil, aksine, siyasi buhranın bir unsurudur.

Ekonomik çıkmazlar hala çözüm beklemektedir. Göstergelerdeki değişiklikler, hakim sınıflar açısından olumlu değil, olumsuz yönde hala derinleşmektedir. Burjuva iktisatçıların sözlerinin aksine ufukta en ufak bir geçici istikrar unsuru, habercisi bile gözükmemektedir. Kredi meselesi, dış borçlar meselesi, üretimdeki kapasite düşüşü, paranın değerinin süratle düşüyor olması vb. meseleler hala gündemdedir. Zamlar uygulanmak için kapıda beklemekte ve artık bu kapıyı daha da zorlamaktadır.

De.sa.7.sü/6'da

Faşistlere karşı mücadeleyi faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyle birleştirelim!

● Tariş Genel Müdürü faşist Orhan Daut'un işten alınması anti-faşist bir eylem midir?

Ülkemizde faşist bir devlet mevcut bulunmaktadır. Bu devlet aygıtının içinde kilit noktalarının faşistlerin elinde olması tesadüf ya da istisna değildir.

Ancak, MHP'nin bu konuda özel bir yeri ve önemi olduğu da açıkça gözlenmektedir.

MHP, MC koalisyonu içinde yeraldıktan sonra devlet dairelerinde ve orduda faşistlerin mevzilenmeleri daha sistemli ve merkezi bir nitelik kazanmıştır.

CHP hükümetinin bazı "sivri" faşistleri işlerinden alması bu çerçeve içinde değerlendirilmelidir.

CHP yöneticileri uzlaşma çizgilerine uygun olarak faşist diktatörlüğü savunmak ve mükemmelleştirmek için bu türden manevralara kalkışmaktadırlar.

Bir iki faşistin işten alınmaları ile faşist diktatörlüğün ortadan kaldı-

De.sa.7.sü/4'te

Faşist MHP ve Ülkü Ocakları'ndan cinayetlerinin hesapları sorulmalıdır

Ülkemizde halka karşı yapılan saldırı ve işlenen cinayetlerin büyük bir bölümünün sorumluluğu faşist MHP ve onun vurucu güçlerinin örgütü olan faşist Ülkü Ocakları'na aittir. Bu faşist kurumların eli yüzlerce işçinin köylünün ve öğrencinin, öğretmenin kanına bulanmıştır. Daha da bulanacaktır.

MHP ve Ülkü Ocakları tüm emekçi halkımızın ve Kürt ulusunun azılı düşmanlarıdır. Bu örgütler işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının halka karşı kullandığı "el altındaki" güçleridir. Halkımızın nefreti her zaman bu faşist örgütlerin üzerinde olmuştur.

Niteliği bu olan faşist MHP'nin Şişli ilçe binasına bomba koyularak tahrip edilmesi üzerine Başbakan Yardımcısı Eyüboğlu bir demeç vererek olayı kınadığını belirtmiştir. MHP'yi faşist olarak nitelendirmesine rağmen CHP bu tavrıyla, faşist MHP

De.sa.7.sü/6'da

"1 Mayıs Davası" aldatmacası iflas etmiştir

Ecevit 1 Mayıs'ın katillerini açıklamalıdır

Geçtiğimiz hafta 1 Mayıs Davası başladı. Dava, çok yoğun siyasi faaliyetlerin sürmekte olduğu haftanın akışı içinde sönük bir etki yarattı.

Faşist diktatörlüğün ve hakim sınıfların kendi tertipleri ve Türkiye tarihinin en büyük katliamlarından birisi olan 1 Mayıs konusunda yine faşist diktatörlüğün "suçlu araması" bu günkü siyasi koşullarda tamamen iflas etmiş göstermelik bir göz boyamadır.

Devrimciler ve emekçi halk, faşist diktatörlüğün, onun ajanlarının ve kurumlarının, polisin, MİT'in, Kontr-Gerillanın gerçek suçlular olduğunu bilmektedir. Devrimciler ve emekçi halk sosyal-faşistlerin cinayetlerin suçortağı bir siyaset izlediklerini ve yürüttükleri sosyal-faşist bölücü ve saldırgan faaliyetle katliama zemin hazırladıklarını, bilmektedir.

Bugün, faşist diktatörlüğün, hakim sınıfları yargılamadan, faşistleri sosyal-faşistleri yargılamadan, Kontr-Gerilla'yı, MİT'i, Emniyet Teşkilatını, İşkenceci ve katilleri toptan yargılamadan 1 MAYIS davası açmak, sadece ve sadece canilerin kendilerini saklama çabaları olabilir.

Zaten olan da tamamen budur.

Halkımız 1 Mayıs'ın gerçek katillerinden hesap sorulmasını istiyor.

Ecevit, başbakanlığın ve bütün bakanların ulaşabildiği gizli kasalarda saklı olanları halka açıklamalıdır.

Eğer gerçekten bir damla olsun halka bağlılıktan nasibini almışsa -ki biz bunun böyle olmadığını söylüyoruz- ECEVİT BİLDİKLERİNİ HALKA DA ANLATMALIDIR.

Biz Ecevit'ten bunu beklemiyoruz. Fakat kendisinin bu konuda halka verdiği vaadlerin ne kadar boş ve aldatmaca olduğunun herkesin gözü önünde açığa çıkmasını istediğimiz için tekrarlıyoruz: ECEVİT 1 MAYIS KATLİAMININ GERÇEK SUÇLULARINI HALKA AÇIKLAMALIDIR.

Emperyalist planlar, yalnızca Umman devriminin bastırılmasına değil körfez bölgesindeki ve bütün Arap yarımadasındaki demokratik hareketi bastırıp yok etmeye yöneliktir. Fakat Umman halkının devrimci azmi ve uzun, çetin mücadelelerde edindiği tecrübeler buna meydan vermeyecek, zafer engellenemeyecektir

PFLO SAVAŞA DEVAM EDİYOR

Yaşasın Umman halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi!

23.6.1977 günü Almanya, Münster'de Umman (Oman) halkı ile devrimci dayanışmayı geliştirmek ve bu halkın 12 yıldır sürdürdükleri bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini anlatmak amacıyla bir toplantı düzenlenmiştir.

Toplantı, CISNU, KPD-ML KBW, KSV, ISV, Halkın Kurtuluşu çizgisinden Proleter Devrimciler ve Filistin Komitesinin ortak çalışmalarıyla gerçekleşti - rilmiştir.

Toplantıda okunan ortak bildiri ve elimizdeki diğer kaynaklara dayanarak bu kahraman halk ve mücadelesi hakkında bilgi vermeyi, geç kalınmış da olsa bir görevin yerine getirilmesi olarak görüyoruz.

Halkın Kurtuluşu, emperyalizme ve yerli gericiliğe karşı destanlar yaratan bu şanlı halkın mücadelesini bütün gücüyle destekleyecektir.

UMMAN HAKKINDA KISA BİLGİLER

Haritada görüldüğü gibi Umman, Arap Körfezi çevresindeki bölgenin ismidir. Bu bölge halkı yıllardır sömürgeciliğin, emperyalizmin, yerli gericiliğin boyunduruğu altında inlemektedir. Feodal toplumsal yapının büyük ölçüde etkin olduğu Umman'da bu gün bir birinden ayrı birçok şeyhlik ve emirlikler mevcuttur. Bu küçük küçük "devlet"ler, işbirlikçi (komprador) burjuvazinin ve toprak ağalarının emperyalizmle elele Umman halkının devrimci mücadelesini kanla bastırmasının aracıdırlar.

Umman halkının ve ülkesinin durumunu daha iyi kavrayabilmek için kısaca tarihe bakmak yararlı olacaktır.

İngiliz emperyalizmi 19. ve 20. yüzyıllarda Umman'a el atmış, bu bölge halkını ezmiş, göçe zorlamış, bölgenin bağımsız ekonomisini tamamen tahrip etmiştir.

Güçlü bir deniz ticareti ve donanmasına sahip olan Umman'lıların deniz ticareti yapmaları her türlü yolla ve yöntemle engellenmiş, deniz filosu yokedilmiştir.

İngiliz emperyalistleri, bununla da yetinmiyerek, kırsal alanlarda yaşayan köylü nüfusu da şiddetli baskılar altına almışlardır.

Umman halkı bir kaç kere İngiliz emperyalizmine karşı ayaklanmışsa da 1965 lere kadar, hele 1950'lerden önce, bu mücadele kendiliğindenci, hedefsiz ve programsız ayaklanmalar düzeyine sınırlı kalmıştır.

TOPLUMDA SINIFLAR

1950'lerde Umman işçi sınıfının ortaya çıkması anti-emperyalist potansiyeli büyük ölçüde yükseltmiştir. İşçi sınıfı 1950'lerden başlayarak ülkeye gelmeye başlayan petrol şirketlerinin açtığı petrol endüstrisi sahasında ortaya çıkmıştır. Bu gün (1974 istatistikleri) Umman işçi sınıfı 15.000 işçiden biraz fazladır. Bu ülkenin toplam iş gücünün %9 unu oluşturmaktadır.

300.000 km^2 lik Umman topraklarının sadece 37.020 hektarı tarıma müsaittir. Buna karşılık ülke nüfusunun %65'i tarımla uğraşmaktadır.

Bu gün hala toplumun büyük bir bölümü aşiret düzeyinde varlığını sürdürmektedir.

Emperyalist sermayenin petrol furyasıyla artarak Umman'a ve diğer Arap ülkelerine akması, bu bölgede güçlü komprador burjuvazilerin gelişmesine yol açtı. Bunlar feodal despotlarla ittifak içinde ve emperyalizmle birlikte devrimin, toplumsal ilerlemenin önünde en büyük engel durumuna gelmişlerdir.

ANTİ-EMPERYALİST MÜCADELE

1950 başlarında Umman, emperyalizmin kendi iç çatışmalarının odaklaştığı noktalardan biri haline geldi Amerikan emperyalizmi ve ingiliz emperyalizmi yerli gericilik içindeki taraflar sayesinde ve Suudi arabistanın Amerikancı yönetimine dayanarak birbirleriyle çatışmayı yoğunlaştırdılar. Her iki taraf için de amaç petrol rezervleri üzerindeki kontrolun sağlanması ve pekiştirilmesiydi.

Bu çatışmalar sırasında çeşitli Umman'lı kabileler birbirlerine kırdırıldı. Kitleler emperyalizm ve onun işbirlikçileri tarafından ezildiler.

Umman'ın Bahreyn bölgesinde 1954-56 yılları arasında aşiret beyleri ve tüccarların başını çektiği bir kitle hareketi ortaya çıktı. Bu hareket emperyalizme karşı olmakla birlikte sadece milli burjuvazinin, sınıfsal çıkarları doğrultusunda gelişmekteydi, ve reformist bir nitelik taşıyordu.

Fakat, 1965 yılında, tarih başka bir yöne doğru gelişmeye başladı.

BAPCO adlı bir petrol şirketinde çalışan işçilerin başlattıkları tarihi grev, kısa zamanda en geniş emekçi halk yığınlarının desteğini kazandı. Baskıcı güçler karşısında kararlılıkla mücadele eden halk, kendilerine tutarsız bir şekilde önderlik edenler yüzünden yenilgiye uğradı. Fakat bu grev, emekçi yığınların kalbinde ve bilincinde devrimci eylemin parıltısı ve başlangıcının tohumu olarak kaldı.

Yine 1965 yılında güney Umman'da (Dofar) Dofar Kurtuluş Cephesi kuruldu. Ve silahlı mücadele başladı.

1965-1968 yılları arasında sürdürülen mücadele, silahlı mücadeleyi yürütebilecek nitelikleri taşımayan bir önderlik altında kendiliğindenci bir çizgideydi.

1968 HAMRİN KONFERANSI

3 yıllık pratik eylem kitlelerin hayalleri aşmalarında, ve daha açık bir strateji çizmelerinde yol gösterici oldu.

Konferans bir çok önemli kararlar alarak sona erdi. Bunlardan biri de (DKC) isminin işgal altındaki Arap körfezinin Kurtuluşu Cephesi (İAAKKC) (PFLOAG) şeklinde değiştirilmesi oldu. Bu şekilde emperyalizmin, "böl ve yönet" taktiğine önemli bir darbe indiriliyor, Umman Halkı bütün güçlerini birleştirme doğrultusunda büyük bir adım atıyordu.

Konferans sadece Dofar (güney Umman)'ın değil tüm Umman'ın kurtarılması gerektiğini tespit ediyor ve Milli Demokratik Devrimin bütün Umman'da başarıya ulaşması zorunluğunu ortaya koyuyordu.

1968-1975 arasında güney Umman (Dofar)'ın % 90'ına yakını kurtarıldı ve buralarda kurtarılmış bölgeler kuruldu.

Ancak bütün bu başarılar emperyalistleri ve bölgedeki yerli gericiliği iyice telaşlandırıyordu. İngiliz emperyalizminin zayıflığından faydalanan Amerikan emperyalizmi, kendisi için hayati önemi olan petrol temini sorununu çözüme bağlayabilmek için yoğun bir saldırıya geçti. 1972-73 döneminde büyük sayıda İran askeri gücü halkın direnişini bastırmak amacıyla Umman'a gönderildi. Buna karşılık olarak faşist şah rejimi arap adalarını alacak, ve orada üs kurabilecekti. O zamanki Amerikan dışişleri yetkilisi Sisco'nun açıkça ifade ettiği gibi bu antigerilla özel birliklerine yüzeysel bombardımanlarla yardım edilecek, körfezdeki emperyalist sömürü düzeninin devamı sağlanacak, halkın direnişi kırılacaktı. Şah'a bunun yanında önemli bir yönetim rolü verilecekti.

Umman ve işgal altındaki Arap körfezinin kurtarılması için Halk cephesi, "Umman Kurtuluşu Halk Cephesi" (PFLO) olarak değiştirildi. Bunun üzerine kongre politik programını ve PFLO milli eylem programını tespit etti.

PFLO'ya bağlı Halk Kurtuluş Ordusu savaşçıları kazandıkları bir zaferi kutluyorlar

DEVRİMİN DÜŞMANLARI VE UMMAN DEVRİMİNİN BUGÜNKÜ DURUMU

Umman devriminin düşmanları başta iki süper devlet olmak üzere bütün emperyalistler ve emperyalizmin kuklası Umman yerli gericiliği Arap gericiliği ve bölgedeki diğer gericiliklerdir.

Bugün Umman devrimi güç bir durumda bulunmaktadır. Umman'ın büyük bir bölümü faşist Şah rejiminin Ekim 1975'ten Ocak 1976'ya kadar uyguladığı askeri hareketler sonucunda geçici olarak tekrar Sultan hakimiyetine sokulmuştur. PFLO nun, kendine destek olan Yemen Halk Cumhuriyeti ile bağlarını koparabilmek ve hareketi küçük gruplara parçalayabilmek için Yemen Halk Cumhuriyeti sınırına düşman birlikleri yerleştirilmiştir. Bu operasyona denizden bir İran kruvazörü ve 7 hücumbotu katılmıştır ve ilk olarak çok sayıda Phantom uçakları kullanılmıştır. PFLO'nun kendi imkanları böyle bir saldırıyı bir anda püskürtebilecek güçte değilse de gene de İran paralı askerlerine çok sayıda zayiat verdirmişlerdir. Bunun üzerine İran, Yemen Halk Cumhuriyeti ile Umman'ı karşı karşıya getirmeye, savaşa sokmaya çalışmış, Yemen'de belli hedefleri bombalamıştır. Fakat Yemen bu saldırıların amacını bildiğinden provakasyona gelmemiştir.

De.sa.7.sü/3'te

PFLO'nun kadın savaşçıları

FİLİSTİN...UMMAN...LÜBNAN...

Emperyalizmin karşı devrimci cephesi ve Arap devrimi

Petrol'ün hayati bir enerji kaynağı olması, ve emperyalist dünya sisteminin içinde bulunduğu büyük enerji krizi, Arap yarımadasında ve Arap körfezinde güçlü bir karşı devrimci ittifaka yolaçan önemli bir etkendir.

İki süper devlet, aralarındaki şiddetli ve gittikçe şiddetlenen hegemonya mücadelelerine rağmen bu bölgede sonderece "sıkı" ve "sağlam" bir karşı devrimci cephede birleşebilmektedirler.

Somut olaylarda açıkça ortaya çıkan bu ittifakın nedenleri nelerdir?

Bunu iki noktada toplayabiliriz: 1) Petrol'ün önemi 2) Devrimin karşı devrimi birleştirici özelliği.

Birinci olarak, emperyalist dünya, enerji bunalımının içinde debelenir ve petrol fiyatına %5 zammı bile kaldıramama tehlikesiyle karşı karşıya bulunurken, petrol tarlalarında kızıl bayrakların dalgalandığını düşünelim. Petrol yataklarının emperyalist dünya sisteminden koptuğunu farzedelim. Bu sadece bir süper devletin değil, bütün emperyalist dünya sisteminin ciddi bir şekilde sarsılması demek olacaktır.

İşte Arap yarımadasında ve Arap körfezindeki devrimci halk hareketleri karşısında, bütün emperyalist devletler ve gericiler bundan dolayı deli gibi ürkmekte ve aralarındaki bütün çelişmelere rağmen "tek cephe" ler kurabilmektedirler.

Bunun için onlar, dünya petrol rezervlerinin % 40 kadarını toprakları altında saklayan, dünya ticaret yollarının büyük bir kısmını kolaylıkla denetim altında tutulabileceği bir konumda bulunan bu bölgede en küçük bir kıpırdanışı bile ortaklaşa ve sessiz bir anlaşma içinde boğmaya kalkabilmektedirler.

Dünyanın en gerici en kan dökücü faşist diktatörlüklerinin bu bölgede toplanması, en kanlı iç savaşların yıllardır yine bu topraklarda sürüyor olması, en ateşli silahlanma yarışlarının (iki süper devlet dışında) yine bu bölgede yoğunlaşması tesadüf değildir. İsrail, İran, Suudi Arabistan, Ürdün gibi birçok ülkede en sadık Amerikancıların iktidarda bulunmaları da tesadüf değildir. Mısır ve Suriye gibi ülkelerde gericiliğin yeniden güçlenmesi de raslantı olamaz.

Bu bölgede gericilik ve karşı devrim güçlüdür. Çünkü bu bölge emperyalist sistemin en hayati noktalarından biridir.

Bu bölgede emperyalistler "tek cephe" ler kurmaktan başka bir çıkar yol bulamamaktadırlar.

Kürt ulusu Irak gericiliği tarafından katledilirken Amerikan diplomatları ve Rus roketleri, Rus napalmları ile İran'lı Amerikancı faşistler aynı cephede bundan birleşmişlerdir.

Lübnan'da İsrail, Suriye, Amerika, Rusya ve Falanjistlerle, Mısır gericiliği, Ürdün gericiliği, Suudi gericiliği yine aynı nedenle "omuz omuza" Filistinli ve Lübnanlı devrimci halkları katletmişlerdir.

Umman'da da aynı şey sözkonusudur. Emperyalizm ve gericilik yine tam kadro olarak devrimci dalganın önüne bent kurmaya kalkışmaktadırlar.

Tek bir örnek vermek yeterli olacak. Amerikancı İran faşist diktatörlüğünün Dofar katliamı karşısında Sovyet Sosyal emperyalizminin İran'lı işbirlikçisi TUDEH partisi, bunun "İran'ın milli menfaatlerine uygun" olduğunu ileri sürerek yine Amerikancılarla "omuz omuza" devrime saldırıyordu.

Faşist İran Şahı'nın bölgedeki karşı devrimci jandarmalık rolü her iki süper devlet tarafından da bu nedenle onaylanmaktadır. Her iki süper devlet de İran'a silah sağlamaktadırlar.

Fakat karşı devrimci "tek cephe"nin tek sebebi elbette petrol değildir. Bizzat devrimin kendisi karşı-devrimi birleşmeye zorlamaktadır. Nasıl Alman emperyalizmiyle yıllar boyu savaşan İngiliz ve Amerikan emperyalizmi Bolşevik devrime karşı Alman emperyalizmi ile birleştiyse; nasıl yıllarca Japon emperyalizmine karşı savaşan Amerika güneydoğu Asya'da bu faşist devletin ordularına silahlarını iade ederek "komünizm tehlikesine" karşı "omuz omuza" direndiyse, aynı şekilde Arap halklarının devrimci mücadeleleri de sahte ayrılıkları ortadan kaldırmakta ya da geri plana itmekte ve emperyalistlerin (gerçek suratlarıyla) aynı sipere girmelerine yolaçmaktadır.

Bu gün Arap yarımadasında devrimci mücadelelere ağır darbeler vurulmuştur.

İran Şahı ve Kabus Dofar da ve bütün Umman'da savaşın sona erdiğini ve devrimin bastırıldığını ilan etmektedirler.

Filistin halkı "silahsızlandırılmaya" çalışılmaktadır. Lübnan emekçilerinin hareketi şimdilik ezilmiş gibi görülmektedir.

Fakat aslında bunlar takatının sonuna gelmiş bir canavar olan emperyalizmin son pençe savuruşlarıdır.

Bu durum, bir çöküşün belgesi, emperyalizmin ölüm çırpınışlarının ve yapısal zayıflığının ifadesidir.

Filistin devrimi, Lübnan devrimi ve Umman devrimi zor günler yaşıyorlar. Onların karşısında korkusundan azgınlaşmış ve bütün iç çelişkilerini şimdilik bastırabilmiş emperyalizm canavarı ve gericilik durmaktadır.

Zaferin kimlerin olacağı ise artık belirlidir. Zor veya daha zor ama mutlaka devrim zafer kazanacaktır.

AYDINLIK OPORTÜNİZMİNİN FAŞİZM TAHLİLİNİN ELEŞTİRİSİ

-VI-

Aydınlık yazarlarının faşizm konusunda ileri sürdükleri oportünist görüşlerin pratikte yalanlanması ikinci emperyalist savaş döneminde sadece Polonya örneği ile sınırlı değildir. Aynı zamanda Fransa, İngiltere ve ABD gibi, "Savaşın esas kaynağı olmayan", ikinci emperyalist savaş döneminde "dışdan diğer emperyalistleri altetmeye yönelen" bir emperyalist saldırıda bulunmayan kapitalist emperyalist ülkelerin içinde bulundukları ekonomik ve siyasi koşullar, devrimci güçlerle karşı devrimci güçler arasındaki ilişkinin durumu da Aydınlık oportünizmin faşizm tahlilini çürütmekte, bu tahlillerin oportünist muhtevasını açığa çıkartmaktadır.

Çünkü Fransa, İngiltere ve ABD gibi kapitalist emperyalist ülkelerde faşizmin emperyalist burjuvazinin bir siyasi iktidar biçimi olarak işbaşına gelmemesi bu ülkelerin "savaşın esas kaynağı" olmamasından değil, tersine kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi buhranının bu üç ülkeyi daha az etkilemiş olmasına rağmen, bu dönemde devrimle karşı devrim arasındaki çatışmanın erişmiş olduğu düzeyden kaynaklanmaktadır.

Bilindiği gibi faşizm, gerek siyasi bir akım olarak, gerekse mali sermayenin siyasi bir iktidar biçimi olarak birinci emperyalist savaş sonrasında kapitalizmin genel buhranının başladığı ve derinleştiği bir dönemde ortaya çıkmıştır. Faşizm bu dönemde Almanya, İtalya, Japonya vb. ülkelerde iktidar olurken Fransa, İngiltere ve ABD'de bir siyasi egemenlik biçimi olarak ortaya çıkmamış, esas olarak emperyalist burjuvazinin siyasi bir akımı olarak kalmıştır.

Şüphesiz ki Fransa, İngiltere ve ABD'nin birinci emperyalist savaş sonrasında Almanya, İtalya, ve Japonya gibi kapitalist emperyalist ülkelere oranla daha farklı tarihi, ekonomik ve siyasi yapıya sahip olması bu durumun esas sebebidir.

Birinci emperyalist savaştan, savaşın galipleri olarak çıkan bu üç ülke dünyayı toprak bakımından ve siyasi bakımdan paylaşmışlardı. 3 yenik ülkeden farklı olarak bunlar yabancı sömürü ve nüfuz alanlarını ellerinde tutuyorlardı. Bu bakımdan krizlerin olumsuz sonuçlarını kendi emekçi sınıfları ve tekel dışı burjuvazinin yanı sıra sömürge ve yarı sömürge halklarının omuzlarına yıkma olanağına sahiptiler.

Savaş, bu ülkelerde ekonomik, siyasi ve askeri alanlarda almanya, İtalya ve Japonya'da olduğu gibi ağır tahribatlar yaratmamıştı.

Fransa, İngiltere ve ABD kapitalizmin devrevi krizlerinden, daha az etkileniyorlar, ve buhran dönemlerinden daha az zararla çıkabiliyorlardı.

Almanya, İtalya ve Japonya dünyanın toprak bakımından yeniden paylaşılması talebinde bulunurken Fransa, İngiltere ve ABD ellerindekini korumaya çalışıyorlardı. Bu bakımdan en saldırgan değillerdi.

Kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi buhranının derinleşmesinin doğal sonucu olarak Fransa, İngiltere ve ABD'de ülke içersinde başta proletarya olmak üzere geniş halk yığınları ile emperyalist burjuvazi arasındaki çelişki, dışta ise ezilen dünya halkı ve milletleriyle emperyalizm arasındaki çelişki keskinleşmiştir. Bu ise içte proletaryanın ve emekçi yığınların ekonomik ve siyasi egemenliğine karşı mücadelesinin şiddetlenmesi, siyasi iktidar hedefine yönelik mücadelenin ileri bir boyut kazanması, dışta ise ezilen halkların ve sömürge milletlerin emperyalist talana karşı ayağa kalkması, ulusal kurtuluş mücadelesinin yükselmesi demektir.

Emperyalist burjuvazi ile proletarya, emekçi halk yığınları ve ezilen halklar ve milletler arasındaki çelişkinin keskinleşmesinin bir yönü budur.

Çelişkinin keskinleşmesinin ikinci yönünü ise emperyalist burjuvazinin sallanmaya başlayan ekonomik ve siyasi iktidarını ayakta tutacak olan, sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerini bastırma, kapitalizmin devamını ve istikrarını sağlama ve derinleşen buhranın bütün yükünü emekçi halkın, ezilen halkların ve milletlerin sırtına yükleme çabaları, bunun için yeni yöntemler ve yeni araçlar bulma ve hayata geçirme çabaları teşkil etmektedir. Burjuvazinin ekonomik ve siyasi buhranlar içerisinde debelendiği, devrimci dalganın yükseldiği, geniş emekçi yığınlarının ve ezilen halkların ve milletlerin "kapitalizme karşı doğrudan doğruya hücuma geçtikleri" şartlarda emperyalist burjuvazi varlığını ve devamını ancak yeni bir yönetim biçimiyle, faşist diktatörlükle sürdürebilir.

Birinci emperyalist paylaşım savaşı sonrasında bütün dünyayı dalga dalga saran kapitalizmin genel buhranının derinleşmesinin bir sonucu olarak Fransa, İngiltere ve ABD gibi "savaşın esas kaynağı olmayan" emperyalist ülkelerde ve bunların sömürge sistemlerinde de "siyasi kargaşa" yeni ve ileri bir düzeyde gelişti, sınıf çelişkileri keskinleşti; emperyalist burjuvazi yükselen devrimci dalgayı bastırabilmek, sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerini kan ve ateşle boğabilmek, kısacası buhranı kendi lehine çözümleyebilmek için, bütün dünyada emperyalist burjuvazinin izlediği genel yolu izlemekten, faşizm silahına sarılmaktan geri kalmadı.

Ve devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmanın şiddetlenmesi, Fransa, İngiltere ve ABD gibi emperyalist ülkelerde de, doğal olarak faşizmi ve faşist siyasi akımları -faşizmin bir siyasi sistem olarak işbaşına gelmemesine rağmen- fiilen siyaset sahnesine çıkardı.

Mao Zedung ikinci emperyalist paylaşım savaşının henüz başlamadığı, fakat Fransız ve İngiliz emperyalistlerinin de savaşa hazırlandığı dönemde, Fransız ve İngiliz emperyalist burjuvazisinin mevcut devlet mekanizmasını faşistleştirmesi konusunda şunları söylemektedir:

"Çemberlayn ve Daladiye'nin gözdağı ve rüşvet vermeleri karşısında II. Enternasyonal'e bağlı sosyal demokrat partileri bölünüyorlar. Gerici üst tabaka 1. dünya savaşında olduğu gibi felakete götüren bir yol izliyor, bu tabaka yeni emperyalist savaşı desteklemeye hazırdır. Fakat diğer kesim savaşa ve faşizme karşı bir halk çephesi kurmak için komünistlerle birleşecektir. Çemberleyn ile Daladiye Alman ve İtalya'nın izinden yürümeye ve günden güne daha gericileşiyorlar. Savaş seferberliğini bahane ederek ülkedeki devlet cihazını faşistleştiriyorlar ve ekonomiyi askerileştiriyorlar. Kısacası iki emperyalist blok hızla savaşa hazırlanıyor" (Mao Zedung, Seçme Eserler II, Sy: 265, Aydınlık Yayınları) (abç).

İkinci emperyalist paylaşım savaşı çıkmadan önce, ingiliz ve Fransız emperyalist burjuvazisi içte ve dışta Almanya'nın ve İtalya'nın yolunu izle-

De.sa.7.sü/1'de

Adana'da Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu görüşlerini savunan proleter devrimcilerin 1 Mayıs kampanyası değerlendirmesi:

İşçi sınıfının uluslar arası birlik,dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs yurdun bir çok yerinde olduğu gibi Adana'da da kutlandı. Adana'lı proleter devrimcilerin Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu tarafından açılan 1 Mayıs kampanyası ve Adana'daki kutlamalarla ilgili değerlendirmelerini aşağıda sunuyoruz:

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun 1 Mayıs'ı proleter devrimcilerin önderliğinde kutlama çağrısına yurdun dört bir yanından proleter devrimciler katıldılar. Miting yürüyüş,salon toplantıları vb. gibi yollarla bu çağrıyı hayata geçirdiler.Güneyli proleter devrimciler de Adana'da düzenledikleri miting ve yürüyüşle 1 Mayıs'ı kutladılar.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu,Halkın Birliği etrafında toplanan proleter devrimciler tarafından düzenlenen 1 Mayıs kampanyasının değerlendirilmesi sorununa 3 ayrı yönden bakmak gerekmektedir.

Birincisi:Kampanyanın kitlelerle birleşmeye hizmet edip etmediği, ikincisi: Kadroların eğitilmesi,insiyatif gelişmelerine yardım edip etmediği, üçüncü olarak dar proleter devrimcilerin birliği ve proletarya partisinin inşasında atılan olumlu bir adım olup olmadığıdır.

Güneyde sürdürülen 1 Mayıs kampanyası bu görevleri esas olarak yerine getirmemiştir. Bunun da en açık nedeni proleter devrimci hareketlerin bünyelerinde taşıdıkları zaaflardır.

Şüphesiz ki kampanyanın olumlu ve olumsuz yanları olmuştur.Birinci olarak 1 Mayıs kampanyası 1 Mayıs'ın içeriğini halka kavratmak açısından büyük önem taşımaktadır. Bu ve buna benzer kampanyalar proleter devrimcileri kitlelerle birleşmeye yöneltir. Üç proleter devrimci hareket tarafından çıkarılan 1 Mayıs özel sayısının dağıtımı, kitlelere miting ve yürüyüşe katılmaları için çağrı niteliğindeki bildirinin dağıtımı, 1 Mayıs'ın önemine dair propaganda ve ajitasyonun yapılması devrimci sempatizanları kitlelerle kaynaşmaya sevk etmiştir. Kitlelerle geliştirilen sıcak bağlar sempatizanların devrimci heyecanını arttırmış, kitlelere güvenme duygularını geliştirmiştir. 1 Mayıs kampanyasının yoğun pratik faaliyetleri devrimcilerin insiyatifini; geliştirmiş kendi yeteneklerini sezmelerine ve güçlerine güvenmelerine vesile olmuştur.

1 Mayıs kampanyası,proleter devrimci hareketlerin siyasetlerini kitlelere ulaştırmakta bir araç oldu. 1 Mayıs kampanyası aracılığıyla proleter devrimciler kitlelere iki süper devletin dünya halklarının baş düşmanı olduğunu, ülkemizde faşist ve sosyal faşist saldırıları buna karşı halkın mücadelesini,nasıl mücadele etmek gerektiğini anlattılar.

Kitlelerle birleştikçe yeni yeni unsurlar proleter devrimci saflara katıldı. Yetenekli devrimciler öne çıktı.

1 Mayıs kampanyası süresince proleter devrimciler yurtsever demokrat nitelikteki aydınlarla da temasa geçtiler. Onların maddi ve manevi desteğini aldılar, röportajlar yaptılar. Ancak, özellikle işçi sınıfı ve yoksul köylülükle birleşme konusunda eksik davranıldı. Kampanya ilişkin makbuzların çok az bir kısmının kesilmesi bunun en açık kanıtlarından biridir.

İkinci Olarak: 1 Mayıs kampanyası proleter devrimci kadroların eğitilmesine, kadroların insiyatiflerinin gelişmesine de büyük yararlar sağlamıştır. Fakat herşeye rağmen proleter devrimciler bu konuda da eksik davrandılar. Örgütsel olarak yakın il ve ilçelerle haberleşmede olsun kadrolar yeterince seferber edilemedi.

1 Mayıs kampanyasında 1 ay gibi uzun bir çalışma süresi olmasına rağmen mitinge ancak 6-7 bin kişinin seferber edilebilmesi, kesilen makbuzların çok az olması bu eksikliklerden dolayıdır.

Üçüncü Olarak: Bu kampanyanın proleter devrimcilerin birliğine hizmet edip etmediğini tespit etmek için önce Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu'nu 1 Mayıs kampanyasını örgütlemekteki amaçları nedir, bunlara bakmak gerekir:

Subjektivizmden kaynaklanan küçük burjuva nitelikteki hata ve zaaflarını yenmeye çalışmalarıdır. Geçmişteki hatalarını değerlendirerek,kendilerini devrimci bir tarzda aşmalarıdır.Hatalardan sakınmak için dünya işçi sınıfının tarihi deneyiyle, ülkemiz işçi sınıfının geçmiş deneyinden dersler çıkarmalarıdır. Marksizm-Leninizmi ülkemizin somut gerçeğine uygulamak için Marksist-leninist klasikler üzerinde araştırma ve inceleme yapmalarıdır. Devrimimizin bir dizi temel sorununa çözüm getirmede ülkemizin somut şartlarının somut tahliline yönelmeleridir. Dünya ve ülkemiz düzeyindeki iktisadi, siyasi ve sosyal gelişmeleri yakından izleyerek Marksist dünya görüşüyle bunlara çözüm getirmeye çalışmalarıdır. Devrimin kitlelerin eseri olduğu marksist ilkesini hayata uygulamak amacıyla kitlelerle bağlarını geliştirmeleridir.Kitleleri devrim yolunda seferber etmede ve örgütlemede tecrübe kazanmalarıdır.Başta modern revizyonizm olmak üzere proleter devrimci ideolojiye düşman her türlü akımla aralarında kalın bir hat çekmeleridir. Kısacası, ideolojik, siyasi ve örgütsel inşalarında ileri adımlar atmalarıdır.

1 Mayıs kampanyası da proleter devrimci hareketlerin, grup ve kişilerin ideolojik, siyasi ve örgütsel inşalarını geliştirecek ileri bir adım oldu.

Devrimimizin en acil ve önemli sorunlarından biri olan birlik sorunu soyut teorik düzeyden,somut pratik düzeye yükselmeye başlamıştır. Son dönemde, Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu tarafından düzenlenen eylem birlikleri, kampanyalar bunun en açık kanıtlarıdır. "Mustafa Suphi ve Devrim Şehitlerini Anma Gecesi", "Faşist ve Sosyal-Faşist Baskılara Son, Devrimci Yurtsever Basına Özgürlük" kampanyası,1 Mayıs kampanyası gerçekleştirilen önemli pratik adımlar oldu.

1 Mayıs kampanyası proleter devrimcilerin birlik isteğini geliştirmiştir. Yazı yazma, afiş asma, bağış toplama, çeşitli yurtsever-demokrat kişi ve kuruluşlarla röportaj yapma, 1 Mayıs gazetesini dağıtma, miting ve yürüyüşü halka duyurma gibi ortak yürütülen faaliyetler içinde proleter devrimciler birbirleriyle kaynaşmışlardır.

1 Mayıs kampanyası şu gerçekleri gözler önüne sermiştir: Eğer proleter devrimciler ortak yanlarını ön plana çıkartırlarsa, ilkeler temelinde eylem birliğine gidip,proleter devrimci siyaseti kitleler arasında daha etkili biçimde yayabilir, başta modern revizyonizm olmak üzere proleter devrimci ideolojiye düşman tüm zararlı akımları geriletebilirler. Eylem birliğini baltalayan grupçu eğilimler, her şeyden önce modern revizyonizmi ve oportünist akımları güçlendirir. Grupcu davranışlar proletaryaya yabancı akımlardan çok, proleter devrimci akımlarda ilkesiz mücadeleyi ön plana çıkartır. Bu da proleter devrimci hareketlerin zayıflamasına ve her türden oportünist akımın güçlenmesine yol açar.Grupçu çıkışlarla grubunu güçlendirme anlayışı, bütünü parçaya feda eden, kısımcılığın dar çemberi içinde debelenip duran küçük burjuvazinin bencil anlayışıdır. Böyle bir anlayış proleter devrimcilerin birliğine zarar verdiği gibi, tek tek proleter devrimci hareketlerin gelişmesine de hizmet etmez. Çünkü ancak bütün gelişirse parça sıhhatli gelişme şartlarına kavuşur. Parça, bütünün önüne geçirilmemeli, parçanın menfaatleri bütünün menfaatine tabi kılınmalıdır. Bütün zararı pahasına parçaya sağlanan gelişme kof bir gelişmedir. 1 Mayıs kampanyasının canlı pratiğinde proleter devrimciler bu gerçekleri gördüler.

1 Mayıs kampanyası bir kez daha gösterdi ki:Proleter devrimcilerin birliği ve proletarya partisinin inşası sorununda esas olarak ideolojik ve siyasi birliğin yanısıra eylemde birlik de bu birliğe hizmet etmektedir. 1 Mayıs kampanyasının bu olumlu etkenlerinin yanında, güneyli proleter devrimcilerin bu konuda eksiksiz davrandıkları söylenemez. Bu bölge için daha fazla şeyler yapılabilirdi. Yazı yazma, afiş asmada üç siyasi hareket güçlerini birleştiremediler. Örneğin şehrin merkezinin afişlenmesi gerekiyordu. Ancak Halkın Yolu'nun gelmemesi bunu zaafa uğrattı, afiş asılamadı. Buna rağmen Halkın Birliği ve Halkın Kurtuluşu'nun bu afişlemeyi yapmaları gerekirdi.

1 Mayıs kampanyasına yukarıda saydığımız üç yönden baktığımız zaman olumlu yönlerinin ağır bastığını, bunun yanında büyük eksiklikler taşıdığını görebiliriz.

Bundan sonra güneyli proleter devrimciler birlik yönlerini ön plana çıkaracaklar, ayrı yönleri ile de kesin ve ödünsüz bir mücadele verecekler-dir.

YAŞASIN 1 MAYIS
YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ

ADANA'DAN HALKIN BİRLİĞİ, HALKIN KURTULUŞU ve HALKIN YOLU GÖRÜŞLERİNİ SAVUNAN PROLETER DEVRİMCİLER

HALKIN YOLU'NUN NOTU: Yazıda geçen "Proletarya partisinin inşası" sorununu biz,"Proletarya partisinin yeniden inşası" sorunu olarak görüyoruz.

"1 Mayıs katliamına karşı tavrıyla Halkın Sesi, oportünist yüzünü iyice ortaya koydu"

Adana'lı Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Halkın Birliği görüşlerini savunan proleter devrimciler Halkın Sesi oportünizmini, onun 1 Mayıs katliamına bakışını eleştiren bir yazı göndermişlerdir. Yer darlığı nedeniyle bu yazının ancak bir bölümünü yayınlayabiliyoruz:

"Halkın Sesi oportünizminin 1 Mayıs'la ilgili proleter devrimcilere yönelttiği suçlamalar tamamen dayanaksızdır.En başta bu suçlama faşistlerle sosyal-faşistlerin ağızıyla yapılıyor. Kasıtlı olarak proleter devrimciler hedef gösteriliyor.Halkın Sesi oportünizmi hiçbir somut delil göstermeden havadan suçlamalar yapıyor. Şimdiye kadar ağır suçlamalar altında tuttuğu proleter devrimcilerin olayı nasıl "çıkarttıklarına" dair tek bir söz etmemiştir. Bizzat Halkın Sesi'ndeki olayların gelişimiyle ilgili açıklamalar bile olayın derinliğine planlanmış bir tertibin ürünü olduğu ve proleter devrimcilerin bağımsız katılmasıyla ilgisi olmadığı gerçeğini vurguluyor. Halkın Sesi bir yandan balçıkla sıvanmaz gerçeğe dokunmak zorunda kalırken diğer yandan tekke menfaati için proleter devrimcilere olmadık suçlamalar yöneltiyor.Halkın Sesi'nin 107. ve 108. sayılarını inceleyen bir kişi, gözü klik çıkarıyla kararanların ne derece basitleştiklerinin açık örneğini görür. H.S. 108 sayısının 5. sayfasının altında şöyle bir manzara ile karşılaşıyoruz: Katliamı "Maocular" hazırladı görüşüne katılmayan TÜM-DER Genel Başkanı ve TİP milletvekili adayı Erhan Tezgör'ün açıklamasını"çocukları bile kandıramazlar" başlığı altında verdikten sonra altına TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın açıklamasını veriyor. Yüzsüzlüğün bu derecesine ne demeli? Bir yandan modern revizyonist Behice Boran'ı katliamı "Maocular" yaptı suçlamasından ötürü suçlayacaksın diğer yandan aynı suçlama korosuna sende katılacaksın. Yalnız şu farkla ki Behice Boran "Maoculara" Halkın Sesi'ni katıyor. Halkın Sesi ise 1 Mayıs'taki suçlu "Maoculara" dahil olmadığını ispatlamak için ter ter tepiniyor. Behice Boran katliamı "Maocular" hazırladı diyor. Halkın Sesi ise katliamı "HK, HB ve HY üçlü oportünist ittifakı" hazırladı diyor. Şüphesiz Behice Boran faşistlerle sosyal-faşistler ve sosyal-fasistlerin etkisinde kalan bazı demokrat çevre, kuruluş ve kişiler çocukları kandırmaya çalışıyorlar. Ama Halkın Sesi oportünistleri bu yeni koronun en genç müzisyenini unutmuşa benziyor. Akortsuz sesli bu yeni müzisyen kendisi değil mi?

Halkın Sesi oportünizmi öyle bir mantık silsilesi yürütüyor ki kargaları bile güldürüyor. Aylardır hazırlığı faşistler ve sosyal-faşistlerce yapılan bir katliamı proleter devrimcilerin yürüyüşe bağımsız katılması gibi basit bir nedene dayandırıyor. Bu oportünist şeflere soruyoruz: 1 Mayıs mitingine proleter devrimciler katılmasaydı hatta katılmayacaklarına dair açıklama bile yapsalardı yine de faşistler ve sosyal faşistler "çatışmayı mitinge gizlice sızan"Maocular" başlattı" suçlamasını yapmazlar mıydı? Ve kendi denetimlerindeki haberleşme,basın-yayın araçlarıyla kamuoyunu bu yönde şartlandırmazlar mıydı? Sizin mantığınız bu kadar basit bir şeye nasıl ermez? Ermeye erer ama işinize gelmez. Gericilerin bu suçlamaları ideolojik ve siyasi bakımdan iflasa doğru yol aldığınız şu sıra sizin için tam da bir can simidi oldu. Ortalığı toz dumana boğarak,sergilenmiş "sınıf işbirliği" çizginizi gözlerden gizlemeye çalışıyorsunuz. Ama bu kaç gün sürer ki?

Bütün proleter devrimcilere şu görev düşüyor: Maruz kaldığımız suçlama, bilinçlice hazırlanmış kasıtlı bir suçlamadır. Bu suçlama her geçen gün hatalarından arınan, kitlelerle bağlar kurarak, sınıf mücadelesinin ateşi içinde gelişme gösteren proleter devrimci hareketleri halkın gözünden düşürmeye, faşist ve sosyal faşist saldırılar için haklı zemin yaratmaya yöneliktir. Böyle bir suçlama, Mao Zedung düşüncesi cilasına bulanmış oportünist Halkın Sesi'nden gelse bile, aynı amaca hizmet etmektedir. Bu şartlarda duygusallığa düşmek ve bilinçsiz öfkeye kapılmak bizlere yarar değil, zarar getirir. Tüm proleter devrimciler, içinde bulunduğumuz anı sınıf mücadelesinin bir dönemeci kabul edip, proleter kararlılık ve soğukkanlılığı elden bırakmamalıdırlar. Halkın Sesi oportünizminin bu sinsi tuzağını devrimci taktiklerle alt etmelidirler. Halkın Sesi taraftarlarından uzaklaşmak değil, onlara yakınlaşmalıdırlar. Onlardan uzaklaşmak oportünist şeflerin işine yarar..Halkın Sesi'nin oportünist şeflerinin çizgisinde kasıtlı bir şekilde direnenleri kitle önünde ideolojik ve siyasi bakımdan teşhir ve tecrit etmelidirler. Diğer samimi unsurları kazanmaya, Halkın Sesi'nin safında devrimci bir muhalefet geliştirmelerine destek olmaya çalışmalıdırlar. Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu, Halkın Sesi'nin oportünist çizgisini ideolojik bombardımana tutmaya devam etmelidirler. Onun kasten yarattığı tozlu-dumanlı ortamda kışkırtmalarına kapılarak ayrıntılarla uğraşma hatasına düşmemelidirler. Türkiye devriminin önünde ciddi bir engel sayılan bu oportünist çizgiyi ideolojik ve siyasi bakımdan çökertme görevine dört elle sarılmalıyız.Son olaylar şu gerçeği bir kez daha gözler önüne sermiştir: Halkın Sesi oportünizminin iyice çökertilmesi, devrimimizin acil bir sorunu olan proleter devrimcilerin birliği ve proletarya partisinin inşası sorununun çözümünü de hızlandıran bir etken olacaktır.

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ

ADANALI H.K, H.B ve H.Y TARAFTARLARI

DEVRİMCİ-YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Bizler Tekirdağ'lı yurtseverler ve devrimciler olarak, basın özgürlüğüne yönelen saldırılara,yurtsever ve devrimci basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskılara karşı çıkıyoruz.

Askeri mahkemelerin basını yargılamasına son verilmelidir. Gazete ve dergilerin toplattırılması durdurulmalıdır.

TEKİRDAĞ'dan 31 YURTSEVER VE DEVRİMCİ

Aşağıda imzaları bulunan bizler, "Faşist ve Sosyal Faşist Baskılara Son! Devrimci Yurtsever Basına Özgürlük!" kampanyasını destekliyoruz.

- YAZIİŞLERİ MÜDÜRLERİNİN TUTUKLANMASINA SON VERİLSİN!
- TUTUKLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRLERİ SERBEST BIRAKILSIN!
- ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ!
- DEVRİMCİ YURTSEVER BASIN ÜZERİNDE FAŞİST ve SOSYAL FAŞİST BASKILARA SON!
- DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

ALMANYADAN 50 İMZA

DİYARBAKIR CEZAEVİ'NDE BAŞARILI MÜCADELE

Jandarma ve polis hükümlülerin kararlılığı karşısında çekilip gitti

Diyarbakır cezaevinde zulüm ve sömürü gün geçtikçe daha da yoğunlaşmaktadır. Cezaevi idaresi ve gardiyanlar baskılarını arttırmakta, tutuklu ve hükümlülerin bu ağır baskılara, zulme karşı mücadeleleri de yükselmektedir.

Cezaevi kantini bir soygun yeri durumundadır . Kantinde belli bir fiat kontrolü yoktur ve fiatlar çok yüksektir. Hükümlüler kantinden şikayetçidirler ve fiatların kontrol edilmesini istemektedirler. Pahalıya satılan mallardan elde kalan gelir cezaevi idaresine gitmektedir. Aynı şekilde çay fiatları da kontrol edilmemekte ve pahalıya satılmaktadır. Hamam ve berberde de durum aynıdır. Görüşme günleri mahkumlara getirilen eşyaların büyük kısmına el konulmakta, özellikle sigaralar mahkumların eline bile ulaşmamaktadır. Ara kapıda çalışan gardiyan çocukları da bir sömürü kaynağıdır. Gardiyanlar, dışarıdan yiyecek alınacağında,hemen çocuklarını koşturmakta ve yarı yarıya ayak parası almaktadırlar.

Bütün bu ağır koşullar karşısında cezaevi müdürü ve idare uyarılmış ancak hiç bir değişiklik olmamıştır. Şikayette bulunanlar tehdit edilmiş, hücrelere atılıp dövülmüştür.

Cezaevi idaresinin baskılarına karşı mücadele yükselmeye başladı. Son olarak meydana gelen iki olay mücadelenin daha da hızlanmasına sebep oldu.

Olaylar şöyle: Başka bir ağanın yedi traktörünü yakmak ve topraklarına el koymak suçundan toprak ağası Faik Toy cezaevine geldi. Daha gelir gelmez cezaevi idaresi ona uşaklığa başladı. İlk olarak ona gardiyanların yattığı binanın yanında bir yer hazırlandı. Sonra televizyon getirildi ve bir kaç gardiyan, ağanın özel hizmetine verildi. Diğer tutuklu ve hükümlüler ağaya yapılan bu özel muameleye karşı çıkarak, kaldığı binanın işgal edilmesini ve mahkumlara verilmesini istediler. Cezaevi idaresini protesto ettiler.

Daha sonra Dicle ilköğretmen okulu'ndan üç faşist öğrenci cezaevine geldi. (MSP'li ve MHP'li öğrencilerin çatışması nedeniyle) Bunun üzerine diğer mahkumlar bu cezaevinde faşistlerin barınamıyacağını söylediler. Devrimciler bu faşistleri tüm mahkumların önünde yargılayarak, onların Dicle İlk Öğretmen Okulu'nda devrimcilere yaptıkları baskıları anlattılar, teşhir ettiler. Bunun üzerine mahkumlar faşistlere gereken dersi verdi.

Faşist cezaevi müdürü 80 jandarma ve çok sayıda polis çağırdı. Cezaevi kapısı tutuldu. Ama fa-

De.sa.7.sü/6'da

Mehmet Özpolat'ı anma toplantısında tutuklananlar serbest bırakılmalıdır

9 Haziran 1977 günü faşist devlet kurumlarınca katledilen, M.Ali ÖZPOLAT yoldaşın köyünde düzenlenen mezar yapma ve anma toplantısından dönen 50 yurtsever devrimci arkadaşımız, jandarma ve polisçe yolları kesilerek, göz altına alınmıştır. Götürüldükleri Afşin ilçesinde vahşice işkenceye tabi tutulmuşlardır. 4 gün Afşin'de işkence altında tutulan 50 yurtsever devrimci, daha sonra Elbistan'a sevkedilmiştir. Bu devrimcilerin 7'si bırakılmış, 43'ü de tutuklanıp zindana atılmışlardır.

Afşin'den Elbistan'a sevkedilen devrimciler yargılanırken adliyenin önü ve çevresi polis ve jandarmayla çevrilmiş, namlular halka doğrultulmuştur. Maksat halka gözdağı vererek yıldırmaktır. Türkiye'nin her tarafında olduğu gibi, Afşin, Elbistan ve bütün Maraş yöresinde, faşist ve sosyal faşist baskı ve terör artmış, geniş aramalar, taramalar yapılmıştır.

Bizler, Mehmet Ali Özpolat yoldaşın anma toplantısında tutuklanan ve işkence gören 50 devrimci arkadaşa yapılan baskı ve işkenceleri ve tutuklama kararını protesto ediyor, tutuklu bulunan 50 devrimci ve tüm siyasi tutukların serbest bırakılmasını istiyoruz.

ZİNDANLAR BOŞALSIN GENEL AF
FAŞİZME ÖLÜM İŞKENCEYE SON

310 imza

Zindanların halkımızın mücadelesiyle yıkılacağına inanıyoruz

Biz aşağıda imzaları bulunan tutuklu ve mahkumlar olarak, bu bozuk düzenin kurbanları olduğumuzun bilincindeyiz.

Baskı ve zulüm düzeninin eseri olan zindanların, halkımızın mücadelesiyle yıkılacağına inanıyoruz. Faşist baskı ve işkenceleri protesto eder,1977 yılının özgürlük yılı olmasını dileriz.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET
ZİNDANLAR BOŞALSIN GENEL AF

Adana Bölge Kapalı Cezaevi
Tutuklu ve hükümlülerinden 332 imza

Kurtuluşumuz Demokratik Halk İktidarı'nın kurulmasıyla olacaktır!

Bizler Elbistan cezaevinde bulunan tutuklu ve mahkumlar olarak yürütmekte olduğumuz "Zindanlar boşalsın genel af" kampanyasına katılıyor ve kararlılıkla destekliyoruz.

Bizler sömürü ve zulüm düzeninin zindanlarına doldurulmuş düzen kurbanlarıyız. Kimimiz "hırsız" kimimiz "katil" kimimiz "eşkiya" kimimiz "cani" olarak nitelendiriliyoruz.

Oysa esas hırsızlar: Mobilya yolsuzluğunda 20 milyonları vuranlar, Lockheet uçak firmasından rüşvet alanlar ve mevcut düzenin kurumlarını rüşvet küpü haline getirenlerdir.

Oysa esas katiller: Grevleri, direnişleri kanla bastıranlar, 1 Mayıs'da 34 yurtseveri otomatik silahlarla katledenler, doğuda kaçakçılık bahanesiyle yoksul köylüleri kurşuna dizenlerdir.

Her gün yurtseverleri, devrimcileri güpegündüz cadde ortasında kurşunlayanlardır.

Aşağıda imzası bulunan bizler şuna kesinlikle inanıyoruz ki bu durumun kısmi olarak değişmesi genel afla mümkündür. Ama kesin ve yeterli çözüm ancak emperyalizm ve sosyal-emperyalizmin yurttan kovulması, faşist diktatörlüğün yıkılması ve demokratik halk iktidarının kurulmasıyla mümkündür.

Elbistan Cezaevinden
161 tutuklu ve hükümlü

Çorum

Seçim çalışmalarıyla ilgili değerlendirmeler

Çorumlu proleter devrimciler:

"Mehmet Ersoy'a verilen 10.000'e yakın oy iptal edilmiştir"

Seçimler, tüm Türkiye'de olduğu gibi, Çorum'da da faşist diktatörlüğün halka karşı saldırılarının devam ettiği bir ortamda yapıldı. Faşistler Çorum'da Kale ilkokulu'na konan sandığa saldırdılar, bunun üzerine bu sandıkta oy kullanması gereken 197 kişi seçim günü sandık başına gelmedi.

Oy verme sırasında proleter devrimci aday Mehmet Ersoy'a oy vermek isteyen emekçiler üzerinde faşistler ve reformistler baskı uyguladılar.

Oy sayımı ve dökümü sırasında ise, gene faşistler ve CHP reformistleri anlaşarak Mehmet Ersoy'a verilen oyları çeşitli yöntemlerle iptal ettirdiler.

Faşistler ve reformistler, proleter devrimci adayın oylarını birleşik oy pusulası ile birlikte aynı zarfa konulmasını sağlayarak, Mehmet Ersoy'a verilen oyların iptal edilmesini gerçekleştirdiler. İptal edilen oy sayısı 10.000'e yakındır.

Seçimler dönemindeki mücadelemizin hedefini, esas mücadelemize bağlı olarak tespit ettik:

1. Proletaryanın bağımsız siyasetini en geniş kitlelere götürerek onlara tek gerçek alternatifi göstermek. Devrimin propagandasını yapmak. Siyasi mücadeleyi daha da yükseltmek.
2. Kitle bağlarımızı geliştirmek, proletarya partisinin inşası yolunda daha da ileri adımlar atmak.

Saptadığımız bu hedeflere ulaşabilmek için:

1. Devrimcilerin katılacağı toplantılar düzenlemek, seçimlerde proletaryanın tavrının ne olması gerektiği, seçimlerin niteliği gibi konularda seminerler vermek ve nasıl çalışmamız gerektiğini anlatmak.
2. Bildiriler dağıtmak afişleme yapmak, duvarlara yazı yazmak.
3. Büyük merkezi köylerde çevre köylerin de katılacağı mitingler düzenlemek.
4. Halkımızdan seçim çalışmaları için bağış toplamak.

Bu tespitlerimizden sonra seçim çalışmalarına başladık. En geniş sempatizan çevreyle toplantılar düzenliyerek, Faşizme karşı mücadelenin reformizme karşı mücadele ile birleştirilmeden başarıya ulaşamıyacağını anlattık. Bazı arkadaşlar seçimlere bağımsız proleter devrimci adayımızla katılmamıza karşı çıktılar. Onları ikna etmeye çalıştık.

10 bin bildiri dağıttık. Halkın Kurtuluşu'nun seçimlerle ilgili özel sayısından 20 bin tane getirerek köylere dağıttık. Proleter devrimci adayımızın afişlerini şehirde ve köylerde duvarlara yapıştıkdık. Genellikle iş zamanı olduğundan merkezi köylerde miting düzenleyemedik.

Çalışmalarımız sırasında CHP'liler, para karşılığı oy toplayan vurguncular ve sosyal faşistler "Bağımsız aday çıkarmak MC'nin işine gelir" yaygarası kopardılar. Kısa zamanda bütün gericiler telaşa kapıldılar. Özellikle güçlü olduğumuz köylere seferber oldular. Burjuva siyasi ahlakıyla bile bağdaşmıyacak en çirkin iftiraları yağdırdılar. Adayımızın AP'den 1 milyon lira para yediğini CHP'nin oylarını bölmek için çalıştığını yaydılar. Şehre göçmüş, köylerde hatırı sayılır vurguncular, gericiler köylerine giderek "bağımsıza oy vermeyin, ona oy verirseniz evime gelmeyin. Bir daha işimizi yaptır demeyin" diye hısım, akrabalarına tehditler yağdırmışlardır.

İl seçim kurulu sandık başlarında devrimci-yurtsever memurlara görev vermemiştir. Sandık başkanları genellikle faşist, sosyal faşist ve reformistlerden olmuştur.

İl Seçim Kurulu müşahit kartlarını "adayın imzası olsun yeter" diyerek baştan savmış, seçim günü ise müşahitlerimiz sandık başlarına yaklaştırılmamıştır. Turgut köyündeki müşahitimiz sandık başına konmaması üzerine Çorum'a gelmiş, kartını mühürleterek tekrar köyüne gitmiştir. Palabıyık köyünde bir arkadaşımız dövülmüştür. Abdalata köyünde silah tehdidiyle adayımıza oy kullandırılmamıştır. Cevizli köyünde "köylü birbirine girecek" söylentileri büyük ölçüde etkili olmuştur. Domu köyünde "bağımsıza oy verenlerin sığırını sığırdan, buzağısını buzağıdan ayıracağız" diye tehditler savrulmuştur.

Sandıklara kesin olarak atılan oylarımız çıkmamıştır. Bağımsıza oy verenlerin oy pusulası, seçmenin elinden "ver, sandığa atayım" diye alındıktan sonra, sandığa atılmamış, seçmen gittikten sonra bıçakla çıkartılıp CHP'ye, AP'ye, MHP'ye oy konulmuştur. Genellikle sandık kurulları seçmenin eline oy pusulasını verirken, "şurayı mühürle" ya da "mühürle getir" diyerek, bağımsıza oy verenlerin çift oy kullanmasına, oyların geçersiz sayılmasına sebep olmuşlardır. Sandık kurulları hiçbir açıklama yapmadığından oyların çoğunluğu senatoya atılmıştır.

Seçimlerde proleter devrimci aday 1300 geçerli oy aldı. 10.000'e yakın oyumuz da iptal edildi.

Seçimlerdeki çalışma-

Çorum'da seçim çalışmalarına katılan bir grup devrimci anlatıyor

"Şimdi görevimiz Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda yılmadan yürümektir"

Proleter devrimciler olarak, 1977 genel seçimlerinde, devrimci proletarya hareketinin genel siyaseti doğrultusunda Çorum'da seçimlere katılma kararı aldık ve geniş halk yığınlarının "ilerici", bazılarının ise "devrimci" olarak kabul ettiği CHP'den bir proleter devrimci arkadaş, Mehmet Ersoy aday adayı oldu.

Fakat çeltik ağası Kasım Parlar ve adamları, partilerinin Çorum'dan oy ve prestij kaybı pahasına da olsa devrimci işçi-köylü adayının, Mehmet Ersoy'un CHP'nden aday adaylığını veto ettirdiler, "İlericilik" konusunda mangalda kül bırakmayan, tek başına "iktidar" olmak için halkı göreve çağıran CHP genel merkezinin vetoları onaylamada gösterdiği titizlik (!) nedenli tek başına "iktidar" olmak istediklerinin açık bir göstergesi oldu. Bu vetolar halkımıza bir gerçeği daha ispatlamıştır. Eli kanlı 12 Mart generalleri, toprak ağaları, şeyhler, vurguncu müteahitler, karaborsacılar listede bırakılıp, hatta kontenjandan liste başına getirilirken demokrat, ilerici ve proleter devrimciler tamamen liste dışı bırakıldı. Böylece CHP'nin halkçı (!) yüzü iyice açığa çıktı. Adayımızı veto ettirenler, vetodan sonra sahte gözyaşları dökercesine "bizde istemiyorduk, ama nasıl oldu" ikiyüzlülüğü ile halkı aldatmaya çalışmışlardır. Ama kitleler bu sahtekarlığı yutmadı. Gerici Kasım Parlar ve adamları kitleler tarafından veto edildi.

Veto olayından sonra içinde bulunduğumuz durumu yeniden değerlendirdik. Devrimci mücadele burjuvanın engellemelerini göğüslemeli, ona teslim olmamalıydı. Biz, diyalektiğin yalın bir gerçeğini, kitleler doğru siyasetlerle yönlendirilirse bütün engelleri aşabilir gerçeğini kavramıştık. Bunun ışığında alternatif olarak bağımsız aday gösterme önümüzde doğru bir karar olarak duruyordu. Acele karar vermek için kitlelere gittik, onlarla tartıştık. Kitlelerin olumlu tavrı sonucu proleter devrimci arkadaşımız "bağımsız" aday oldu.

REFORMİZMİ KAVRAYAMAMAK, KİTLELERLE ARAMIZDA OLMASI GEREKEN ORGANİK BAĞI ENGELLEDİ...

Gerek seçim öncesi, gerek seçim döneminde kitlelerle bağlarımız kendiliğinden gelme bir nitelik taşıyordu. Buna rağmen yine de bağımsız aday koyma tavrımız doğruydu. Çünkü vetoları olduğu gibi kabul edip bunun sonucuna uymak bizi teslimiyetçiliğe, burjuvazinin icazeti sınırları içerisinde bir mücadele verme anlayışına götürürdü, reformizmin kuyruğuna takılmaya yeterli güçlerin yaratılamadığı (yeterli güçler mücadele içerisinde ortaya çıkar) bahanesiyle devrimci mücadeleyi tatil etmeye götürürdü. Seçim kampanyası boyunca kitleleri örgütlü olarak siyasi mücadeleye katmaya çalıştık.

Kitlelerle ilişkilerimiz arttıkça her türden gericiler panik içerisinde aşağılık dedikodulara başvurdular. Faşizmin devrimcilere karşı uyguladığı yöntemleri, yüzü devrim maskeli sosyal-faşistler, lafta ilericilik perendesi atan reformistler de uygulamaya başladılar. Art arda ihbar listeleri, devrimci arkadaşlara saldırılar, karalamalar gündelik olaylar haline geldi. Daha düne kadar faşist saldırılar karşısında seslerini çıkarmayan, rahat evlerinden dışarı çıkmayan, "bunlar bizim dışımızdaki olaylar" diyen düzen savunucuları devrimcilerin canlarını vererek savundukları herşeye sahip çıkıyormuş gibi gözükerek bu yönde puan toplama ikiyüzlülüğünü gösterdiler. Daha kampanyanın başında HER TÜRDEN GERİCİLİĞE ALTERNATİF olmuştuk. Kasım Parlar ve adamları bağımsız proleter devrimci adayla uğraşmaktan başka hiçbirşey yapmıyorlardı. Devrimci potansiyelin kabarık olduğu yerler dışında heralanı faşistlere terketmişlerdi. Hertürden gericilik tedirginleşmişti. Amaçları parlamentoya proleter devrimci bir adayın girmesini engellemek, ve devrimcileri kitlelerden tecrit etmekti.

Reformizmi yeterince özümleyemediğimizden, kitlelerle kararlı ve kalıcı birlik kurmayı başarma olanağını yaratamadık. Kampanyanın başlarında saflarımızda, devrimci mücadeleyi ve kitle çizgisini yeterince özümleyememeden doğan kararsızlıklar beliriyordu. Yaptığımız geniş çaplı toplantılarda bu durum enine boyuna tartışıldı. Mücadeleye daha çok sayıda yurtsever, demokrat katılmağa başladı. Her yerde (işyerlerinde, evlerde) siyasetimiz ve adayımız tartışılır hale geldi. Özellikle reformistlerle içiçe girmiş olan, Rus sosyal-emperyalizmine uşaklık siyasetini CHP'den yararlanarak geliştirmeye çalışan sosyal-faşistler bizi tahrik ediyor, bir kısım iyi niyetli kişiler de reformizmin etkisi altında olmalarından dolayı 1981'e hazırlanmamız gerektiğini söylüyor, bunun için partiyi bölmememizi öğütlüyorlardı. Bu kişilerle meseleyi enine boyuna tartıştık. Mücadele karmaşık bir yapıda sürerken reformizmi teşhir konusunda örgütlü mücadeleyi yeterince kavrayamamadan doğan hatalar bizi sarsıyor, reformizme karşı verilen mücadeleyi faşizme, sosyal-faşizme karşı verilen mücadeleyle birleştiremediğimizden ceryanlar bizi etkiliyordu. Propaganda, ajitasyon çalışmalarımızı kesintisiz sürdüremediğimizden kitlelerle bağlarımız siyasi anlamda gelişerek kalıcılık göstermiyordu. Propaganda için giden devrimciler önceden kışkırtılmış gericiler karşısında yeterince aktif olamadılar. Bu tür gerilemeler kitlelerle aramızda kurulması gereken örgütsel, ideolojik ve siyasi diyalektik bağı büyük oranda aksattı. Mücadelenin hayatın her alanında kesintisiz yürütülmesi konusundaki olması gereken devrimci kararlılık zaaflar gösterdi. Bu durumda görülen en büyük eksikliklerimizden birisi de yeterince merkezi örgütlenmenin olmayışıydı.

SEÇİM ÇALIŞMALARI BOYUNCA, KİTLELERLE KENDİLİĞİNDENCİ İLİŞKİMİZ, ÖRGÜTSEL VE SİYASİ İLİŞKİYE ÇEVRİLEMEDİ

Kitleler fiziki olarak reformistlerden çok devrimcileri tanıyorlar ve devrimcilere sempati duyuyorlardı. Ama bu yeterli değildi. Siyasi olarak reformizmin etkisi, bizim subjektif değerlendirmemizden daha fazlaydı. Biz gidiyor meseleyi tartışıyor onları belli noktalarda ikna ediyorduk. Ayrılırken siyasetimizi savunacak iyi unsurları yeterince örgütleyemediğimizden, aktif olarak mücadeleye katamadığımızdan çalışmamız kalıcı olmuyordu. Bizi takip ederek (zaten başka işleri yoktu.) bizden sonra oraya giden Kasım Parlar ve adamları, her türlü karşı-devrimciler kitlelerin kafalarını, dedi-kodu ve şoven duygulardan yararlanarak bulandırmayı başarıyorlardı. Reformistler her türlü gericiliği körüklüyor, biz ise yaratılması gereken yenidünyanın mücadelesini veriyorduk. Gittiğimiz yerlere sık sık yeniden giderek kitlelerin kuşkularını azda olsa gidermek için mücadelenin kesintisiz devamını kavramadık. Haber almada örgütlü bir şekilde davranmadık, kendiliğinden bize sempati duyan iyi unsarların durumuyla yetindik. Siyasetimize ve adayımıza açıktan diyecek bir şey bulamayan gericiler kitlelerle tartışmalarımızı engellemeye, bizi provakasyona getirmeye çalıştılar. Ama başarılı olamadılar. Burjuvazinin ve onların gönüllü hizmetçisi olan Rus sosyal-emperyalizminin uşağı TİP'li, TSİP'li, T"K"P'lihainler ağababalarının yarattığı 'MAOCU' imajını derinleştirmeye çalışarak bir yönüyle de kendilerinin tertibi olan 1 Mayıs katliamını devrimcilere yüklemeye çalıştılar. Kasım Parlar ve adamları bu demagojiye dört elle sarıldılar. Ama tutmadı. Tertip, devrimcilerin mücadelesi sonucu kitletarafından şu veya bu oranda anlaşıldığı için geri adım attılar. Ardından devrimci adayın faşist AP'den para yediğini, kazanırsa satılacağı yalanını yaydılar. Kendilerinin de inanmadığı yalanlarla adayımızı sarsmaya çalıştılar. Kasım Parlar ve adamları, her türden gericiler bu iftirayı besledikleri adamları aracılığıyla yaydılar. Kitleler bu namussuzluğa kuşkusuz inanmadılar.

Kalıcı mücadelenin, siyasetin önderliğinde örgütlü mücadele olması gerektiğini, kitlelerle bu bakımdan ilişki geliştirmenin zorunluluğunu kavrayamadığımızdan -bazı objektif nedenlerin olması bir ger-

Sungurlu'dan bir grup proleter de...

"Reformistler her türl... gereken yeni bir düny...

Seçim öncesi ve seçim sırasında Gökçam köyündeki orta yolcu ve reformistlerin işbirliği

Sayıları biraç kişiyi geçmeyen orta-yolcular ve onların siyasetleri etrafında kümelenen bazı kişiler seçimden çok önceleri hiç bir partiye oy verilmemesini savunuyorlardı. Daha sonra bu tavırlarını derhal değiştirerek CHP reformistlerinin kuyruğuna takılarak onların kuyrukçuluğunu yapmaya çalıştılar. Kasım Parlar, Rıza Ilıman ve İhsan Emrali gibi kişilerin tercih oyuyla ilk sıraya getirilmesine çalıştılar.

Delege seçimlerinde Şükrü Bütün'e oy verilmemesi yönünde propaganda yaptıkları, bunların yerine Rıza Ilıman ve Kasım Parlar gibi reformist ve revizyonistleri destekledikleri halde daha sonra Şükrü Bütün birinci sırayı alınca "biz senin ilk sırayı alabilmen için çalıştık" diyerek ne kadar kaypak bir siyaset izlediklerini göstermiş oldular.

Daha sonra Şükrü Bütün'ün dürüstlüğünü hazmedemeyen bu baylar Rıza Ilıman ve arkadaşlarına tercih oyu kullanılması için kampanyaya giriştiler.

Seçimden evvel "CHP için çalışıyoruz" diyerek her gittiği yerlerde bağımsız aday Mehmet Ersoy'a iftiralar yağdıran bu baylar CHP'nin kazanması için diğer partililere hiçbir propaganda girişiminde bulunmamışlardır. Fakat kitleler bunların sahtekarlıklarını da artık görmeye başlamıştır. Ne destekledikleri adaylar ilk sıraları alabilmiş, ne de Kasım Parlar'ı seçtirmeye güçleri yetmemiştir.

Gökçam köyünde reformistlerle işbirliği olan orta-yolcular köy kahvelerinde ideolojik tartışmayı bir yana bırakarak, "bağımsız" aday aleyhine iftira ve yalanlarla saldırmışlar ve proleter-devrimci bağımsız adayımız köye geldiğinde ise ona karşı hiçbir soru yöneltememişler ve sinmişlerdir. Bağımsız adayımız gidince de çamur atmalara devam etmişlerdir. Kitle içinde tartışmayı bilmiyen bu dönekler hakaretlerle ne elde edeceklerini umuyorlar acaba?

Köy kahvesine asılan proleter-devrimci adayla ilgili afişten korkarak başka bir köylüye "Biz o kahveye gidemeyiz, o kahvede Maocuların (!) afişleri var. Siz kahve açınca sizin kahvenize gelelim" diyecek kadar gericileştiklerini göstermiş oldular. Çünkü afişte "Ne Amerika, Ne Rusya Yaşasın Bağımsız Demokratik Türkiye" sloganı vardı. Seçmen sayımında proleter-devrimci görüşü savunan kişileri mümkün olduğu kadar listelere yazdırmamak için çalışan ve bunda da muvaffak olan bu orta yolcu ve reformistler burjuva düzeninin devamı için çalıştıklarını bir kere daha isbat etmiş oldular.

Seçim günü bağımsız aday proleter devrimci Mehmet Ersoy'a oy vermek isteyenleri hile, iftira ve tehditle yıldırmaya çalışmışlardır. Ayrıca sayım ve dökümde zarflardan çıkan bağımsız aday pusulalarını değiştirerek zarfın içine tercihli oy pusulalarını koyacak kadar ileri gitmişlerdir.

Seçim günü orta-yolcu ve reformist birkaç öğretmen MHP'li sandık başkanıyla da anlaşarak Rıza Ilıman ve arkadaşlarına açıkça tercih oyu kullanmışlardır. Bu kişiler ayrıca köyde olmayan, oy atmayı istemeyen kişilerin de yerine oy kullanmak sahtekarlığını göstermişlerdir. MHP yanlısı sandık başkanı açıktan rey kullanarak "ben Türkeşçiyim" dediği halde ona ses çıkarmayan bu düzenbazlar proleter devrimcilere ve halka karşı saldırıda bulunmakla niteliklerini açıklamış oldular.

CHP'nin halk iktidarı kuracağını ve bu partinin iktidarıyla herşeyin halolacağını yaymaya çalışan reformistlere alet olan orta-yolcular da onların kuyrukçusu ve izinde olduklarını göstermişlerdir.

Kitlenin kanaatlarına itimatları olmadığı için bu baylar seçim günü kapalı oy verme yerinde adamlarını bulundurarak oy verme yerinin güvenliğini tamamen bozmuşlardır.

Kitleye inanmıyan bu baylar, proleter-devrimcilerin çalışmalarından korktuklarından "kimse bağımsız aday lehine konuşmasın, onun propagandasını yapmasın, aksi halde köyde kavga çıkarsa sorumluluk onlarındır. Yani kavgayı çıkaranları halka onlar olduğunu bildiririz" diyerek kaypaklıklarını ve kitleyi böyle kandırabileceklerini sanıyorlardı.

Bu orta yolcular proleter devrimcilerin gazetesi olan Halkın Kurtuluşu gazetesine "burjuva gazetesi" gibi çamur atmalarla kötülemek istemiş

rimci Çorum seçim çalışmalarını değerlendiriyor

ü gericiliği körüklüyor, biz ise yaratılması anın mücadelesini veriyorduk"

çekse de- başarılı bir sonuca ulaşamadık.

Kampanyanın başında gördüğümüz yalın bir gerçek şuydu; kitleler devrim istiyorlardı. İşçi sınıfının öncü partisi olmadığından, geçmişin revizyonist mirası devrimci mücadelenin kitlelere ulaşmasını engellediğinden, reformist CHP'nin devrim yolunda ilerleyeceği kanısını yaratmıştı. Kitleler CHP'yi kurtuluş olarak değerlendiriyorlardı. Her ne kadar gittiğimiz yerlerde kitleler CHP'nin fazla birşey yapamayacağını (tek tekte olsa), söylüyorlarsa da (bu bizim propaganda ve ajitasyonumuz sonucu oluyordu) reformizmin etkinliğini kıramadığımızdan, onu yeterince teşhir edemediğimizden yine de bir umut kapısı olarak bakıyorlardı. Şunu açıkça görüyorduk ki, halk tedirgindi ve derin derin düşünüyordu. Somut olması açısından bir olayı biraz aktarmada yarar görüyoruz. Duvarlarında faşist MHP'nin sloganları olan, CHP'nin delege bile bulamadığı bir köye gittiğimizde (hiçbir CHP'li epeydir uğramamış) orada konuştuğumuz 15 kişilik yaşlı kişiler tartışma sonucu şöyle diyorlardı: "Bizi düşündürdünüz evlatlar. Yoksulluğumuzun düşmanını, ve dostlarımızı biraz tanımış olduk." Biz ayrılırken kalkmışlar duvarlardaki faşist sloganları silmeye çalışıyorlardı.

SİYASETE GÜVEN-KİTLELERE GÜVEN-KENDİNE GÜVEN İLKESİ ÖZÜMLENMEDEN MÜCADELE KALICI OLAMAZ.

Kampanyanın başından beri üzerimizden atamadığımız zaaflarımızdan biri kendimize ve kitlelere güvenmeyi hayata geçirmediğimizdir. Kampanyanın başında mücadelede istekli, pratikte tecrübesiz arkadaşlar propaganda ve ajitasyon için kitlelere gitmeyi 'iyi bir arkadaşla gitmem gerekir' şartına bağlıyordu. Bu anlayış çalışmaların geniş kapsamlı ve çok arkadaş tarafından yapılmasını engelledi. Merkezi olarak çalışmayı örgütlemede başarısız olmamız bunda baş etkendi. Bu tür anlayış devrimcileri kararsızlığa, merkezi yönlendirme de yeterli olmadığından dağınıklığa itti ve yer yer bürokratik davranışları geliştirdi. Bilmemiz gereken gerçek, uzun sürecek bir mücadelenin başında olduğumuz, burjuvazinin her türden kurum ve gericiliğinin karşımızda bulunduğunun bilincinde olarak kendimizi hazırlamamız yönünde olmalıydı. Bunun temelinde yatan gerçek siyasi mücadeleyi özümleyememek, kitle çizgisini kavrayamamaktı. Yeterince örgütlü olmadığımızdan her türlü gericiliğin bize nerden ve nasıl saldırdığını, hangi demagojilere ağırlık verdiğini zamanında haber alamıyorduk. Bu durumlar kitlelerle sıcak ilişkiler geliştirmemizi zorlaştırdı. Sosyal-faşistlerin, Kasım Parlar ve adamlarının sürekli yaptıkları demagojilerden birisi bizi saldırgan olarak göstermeleriydi. Nitekim CHP'nin tertiplediği Çorum ve Sungurlu mitinginde bu sahtekarlıkları açığa çıktı. Halktan bazı kişiler bu sahtekarların yalanına yer yer inanarak, bizim mitinge saldırıp saldırmayacağımızı soruyorlardı. Onlarla meseleyi taştışıyor, bizim tavrımızın halka saldırmak değil, tersine halkla birleşmek olduğunu, "devrimin kitlelerin eseri olacağı" gerçeğinin bizim siyasetimizin ve mücadelemizin temelini oluşturduğunu anlatıyor, pratik örneklerle bunu ispatladığımızda kitleler bu devrim düşmanlarına küfrediyorlardı.

Çorum'da miting günü halk bunu somut olarak yaşadı. Sosyal faşistler mitingde "miting görevlisi" olarak görev aldılar. Sosyal faşistler miting alanına faşistlerden gelebilecek bir tertibe karşı hertürlü açık kapıyı bırakırken kitleleri bize karşı kışkırtmaya uğraştılar. Ellerindeki sopalarla halkı sürekli tahrik ederek Rus uşağı yüzlerini bir kere daha gösterdiler. Bizler miting alanına disiplinli, halkla kaynaşmış olarak geldiğimizde şaşırdılar, jandarma komandolarını bizi mitinge almaması için üzerimize gönderdiler. Ve kadınlı erkekli aranmamızı sağladılar. Bu olay kitlelere faşist, sosyal-faşist işbirliğini bir kere daha gösterdi. Arandıktan sonra "köylüler mitinge gelsin diğerleri gitsin" dediler. Kitleler bizi terketmeyince paniğe kapıldılar. Ve provakasyona hazırlandılar. Kararlılığımız sonucu dağınık olarak mitinge girebileceğimizi söylediler. (Miting başlarında her ne pahasına olursa olsun almayacaklarını söylüyorlardı). Bizim provakasyona gelmemek için toplu olarak girmek istememiz sonucunda " bizim halkla falan ihtiyacımız yok, onlarla gelen herkes MAOCU'dur, buraya biz yeteriz" diyerek halk düşmanı yüzlerini bir kere daha gösterdiler. Bu tartışmalar sürerken yanımıza gelen Çorum milletvekili Ethem Eken'e bunun ne demek olduğunu sorduk. Verdiği cevap ilginçti. Mitingin kontrollerinde olmadığını, birşey yapamayacaklarını söyledi. Bizim kitlelere ne denli saygılı olduğumuzu somut olarak gören halk sosyal-faşistleri terketmeye başlamıştı. Zeki Alçın'ın başını çektiği kışkırtıcılar, ellerindeki mikrofondan yararlanarak bizi göremeyen kitlelere tahrik edici konuşmalar yapıyorlar, aranıp elimizde bir çöp bile olmadığı halde mitinge saldırmak istediğimiz yalanını yayıyorlardı. Kitleler bu durumu nefretle seyrettiler. Ecevit'in alana girmesine 10 dakika kala biz devrim andını içerek kitlelerle birlikte dağıldık. Sosyal-faşizmin CHP'yi nereye götürmek istediğini, Kasım Parlar ve adamlarının çıkarları için kimlerle ilişki kurduğunu, kimin halk düşmanı saldırgan kimin kitlelerle kucak kucağa olduğunu dost düşman herkes gördü. Aynı gün Ecevit'in Sungurlu'ya gelmesinde, faşizme, sosyal-faşizme, her türlü gericiliğe karşı uzlaşmaz mücadele veren arkadaşlarımızı polise ihbar eden yine bu takımın uşaklarıydı. Tüm bunların hesabının birgün mutlaka sorulacağının telaşı içerisinde ikiyüzlülük ederek bazıları hatalı davrandıklarını söylemeye başladılar.

HER TÜRLÜ ZORLUK, ANCAK MÜCADELEYLE AŞILIR

Miting olayından sonra örgütlü şekilde kitlelerin yükselen potansiyelini ayakta tutabilseydik, sandık başlarında oynanan her türden oyunu göğüslemeye hazır olsaydık, sonuç daha başka olurdu. Seçim günü her türden gericiler bazı yerlerde açık oylama dahil hertürlü saldırıyı denediler. Oy kullanmaya gelenlerin üzerlerini arayarak oy pusulalarımızı yırttılar.

Tüm bu olumsuzluklar yanında zengin tecrübelerimiz şunlardır:

- Kitlelerle kendiliğinden gelme ilişkimiz belli oranlarda siyasi ilişkilere çevrildi.
- Birçok devrimci propaganda ve ajitasyon yeteneği kazandı.
- Devrimci fedakarlığımız 100.000 liranın üzerindeki harcamalarla ve kitlelerin desteğiyle bir kere daha ispatlandı.
- Örgütlü çalışmanın pratikte ne kadar gerekli olduğunu tecrübemizle kavradık.
- Bireysel yönlendiriciliğin yerine kollektif yönlendirmenin başarıdaki önemini somut olarak gördük.
- Kitleleri daha iyi tanıdık, reformizmi ve her türden gericiliği pratik deneyimizle kavradık.
- Kitlelerle ilişkilerin sürekli kılınmasının devrimci mücadele yolunda ne kadar önemli olduğunu gördük.
- HERTÜRDEN GERİCİLİĞE ALTERNATİF OLDUK.
- Belli konularda militanlaşma yeteneğini kazandık.
- Fedakarlık, halka ve devrime bağlılık konusunda önemli ilerlemeler kaydettik.

SUNGURLU'DAN BİR GRUP
PROLETER DEVRİMCİ

lerdir. Hatta fırsat buldukça yırtmaya, satanlara sataşmaya bile kalkıştılar. Fakat hiçbir zaman bu proleter devrimci yayınların dağıtımını engelleyemediler.

GÖKÇAM'LI DEVRİMCİ
GENÇLER

"HALKIN KURTULUŞU DEVRİMLE OLACAKTIR"

5 Haziran seçimlerinde hakim sınıf partileri, çeşitli yalan ve vaadlerle halkı kandırmada yarış halindeydiler. Biz Çorum'un Karasar köyü devrimcileri olarak, siyasi bilincimiz yeterli olmadığı halde seçimlere giren faşist AP, MHP, CGP, DP, MSP ve reformist CHP, TBP'nin yalan söylediğine, hiç birinin halkın isteklerini gerçekleştiremeyeceğine inanıyorduk. Bu nedenle halkın kurtuluşu için propaganda yapacak olan proleter devrimci Mehmet Ersoy'u destekledik, köyümüz ve çevre köy halkına propagandasını yaptık.

Yaptığımız propagandalarda, seçime giren partilerin durumunu seçimlerin halkın kurtuluşunu sağlayamayacağını, gerçek kurtuluşun devrimci işçi-köylü iktidarı ile olacağını anlattık. Köyümüz yıllardır CHP'ye oy veren bir köydü. Reformist hayaller etkindi. Çalışmalarımızda CHP'nin halkın umudu olmadığını kuracağım dediği "halk iktidarı"nı kuramayacağını, çünkü halk iktidarının bir devrim meselesi olduğunu açıkladık. Bu çalışmalarımızdan korkan CHP'li reformistler bize engel olmaya çalıştılar. Halkın devrimci adaya oy vereceğinden korktular. Bizi halktan tecrit etmeye çalıştılar. "Bunlar Mao'cudur, tehlikelidir." diyerek halka karşı-devrimci propaganda yaptılar. Ne kadar engel olmaya çalıştılarsa da halkın çoğunluğu bize hak veriyor ve anlattıklarımızın doğruluğuna inanıyordu.

Devrimcileri halktan tecrit edemeyeceğini anlayan CHP'liler, seçim akşamı oluşturdukları bir komiteyle ev ev dolaşarak M.Ersoy'a oy vermemeleri için halka baskı yaptılar. Seçim günü de sandık başkanı ile birlik olup her türlü hileye başvurarak M.Ersoy'a oy verilmemesine çalıştılar. Müşahidimizi dahi sandık başına koymamak istediler. Seçmenler oy verirken, kendi hallerine bırakılmadan, sandık başında (kanunsuz olarak) oy kullandırıldılar. Bir çok seçmenin seçmen kartını elinden alarak, kendi bildiklerine oy kullandılar. Bütün bu zorlamalarına rağmen geçerli 8 oy

De.Sa.7

BÜYÜK DİVAN KÖYÜ DEVRİMCİLERİ:

"Köyümüzün % 60'ı proleter devrimci Mehmet Ersoy'u desteklemeye karar verdi"

Biz Çorum'un Büyük Divan köyü devrimcileri olarak seçimlerde şöyle bir çalışma yaptık:

Seçime 10 gün kala proleter devrimci aday Mehmet Ersoy'u tanıtan afişleri köyümüzün her tarafına astık. Propagandaya başladık. Ancak ilk gün bir çok hatamız oldu. Bir toplantı yaparak hatalarımızı tespit ettik. Kendimizi acımasızca eleştirerek ertesi gün köyde iki grup oluşturduk. Bu gruplardan birisinin görevi köyde propagandayı yürütmek, diğerinin görevi ise çevre köyleri dolaşmaktı.

Propagandada köy halkına şunları anlattık: 1. Parlamento nedir, kime, neye hizmet eder. Bugünkü parlamentonun durumu nedir? 2. Bugünkü partiler kimlerin, hangi sınıfların partisidir? CHP kimin hizmetindedir; listelerin başına kimler gelmiştir vs. 3. Proleter devrimci adaylar niçin desteklenir, bu adaylar ne yapacaktır? 4. Kurtuluşumuz nasıl gerçekleşecektir? Sömürüye, zulme nasıl son verilir?

Propaganda çalışmamızın sonucunda köyümüzün % 60'ı proleter devrimci aday Mehmet Ersoy'u desteklemeye karar verdi. Çorum'da CHP'nin üçüncü sıradaki adayı, çeltik ağası Kasım Parlar ve adamları köyümüzdeki bu durumu duyunca telaşa kapıldılar. Çorum'da köyümüze sözü geçen zengin iş adamlarından 4 kişilik bir grup kurdular. CHP propagandası için köye geldiler. Köylüleri toplayıp, Mehmet Ersoy'un CHP'nin oylarını bölmek için AP'nin isteğiyle aday olduğunu, bu iş için AP'den 1 Milyon lira para aldığını, Mehmet Ersoy'u babasının bile desteklemediğini, ipsiz sapsız biri olduğunu söylediler. Köylülere eğer CHP yi desteklemezlerse bir daha yanlarına gelmemelerini, onların hiç bir işlerini görmeyeceklerini, oğlu öğretmen olanların oğullarını Çorum ve çevresinden sürgün edeceklerini söyleyerek tehditler savurdular. Mehmet Ersoy'un afişlerinin üstüne CHP afişleri asarak, neşe için de köyden ayrıldılar.

Bunun üzerine uzun uzun köylülerle tartıştık. Yoğun bir çabayla tekrar toparlandık. Bunu haber alan CHP'nin 4 gericisi köye tekrar geldiler. Bu gericilerin tehditlerine karşı yaşlılardan bazıları şu cevabı verdi. "Bugüne kadar sizin peşinizden gittik, söylediklerinizi yaptık. Fakat hiç bir faydasını görmedik. Bundan sonra çocuklarımızın savundukları görüşleri savunacağız, gittikleri yoldan sonuna kadar yürüyeceğiz" 4'lü gerici grup, akrabalarının tavrını öğrenince adi bir sürü tehditle köyden ayrıldılar. Daha sonra köye bir grup daha gönderdiler, ama sonuç alamadılar.

Son çalışmamız, oyların nasıl kullanılacağını anlatmak oldu. Seçim Sandıkları köye geldiğinde

De.Sa.7

Çorum'dan bir grup devrimcinin seçim çalışmalarıyla ilgili değerlendirmesi

Seçim dönemindeki çalışmalarımızda, parlamentonun ve seçimlerin kurtuluş olmadığını, faşist diktatörlük, yıkılmadan düzenin değişemeyeceğini, kurtuluşun UDHD'nin zaferiyle kurulacak devrimci işçi köylü iktidarında olacağını kitlelere anlattık. Bu çalışmalarımızı, proleter devrimci aday Mehmet Ersoy'un desteklenmesi gerektiği propagandasıyla birleştirdik.

Devrimciler olarak grup grup, teker teker köyleri dolaşarak propaganda çalışmalarına katıldık. Şimdiye kadar hiçbir politikacının uğramadığı dağ köylerine yaya olarak veya merkep sırtında gittik. Faşistler, sosyal-faşistler ve reformistler çalışmalarımızı engelleyebilmek için her türlü yalan ve demagojiye başvurdular. Proleter devrimcilerin astığı "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" afişlerini yırtarak maskelerini düşürdüler, "Ne Amerika, Ne Rusyu, Bağımsız Demokratik Türkiye" afişlerini imha ederek Türkiye'nin bağımsız ve demokratik bir ülke olmasını istemediklerini gösterdiler.

Sosyal faşistler ve reformistler, seçim kampanyası boyunca tamamen karşı-devrimci bir propaganda yürüttüler.

Seçim çalışmaları boyunca:

a) Seçimlerin bir kurtuluş olamayacağını, halkın kurtuluşunun ancak devrimle olacağını.

b) Bütün partilerin faşist diktatörlüğün hizmetinde partiler olduğunu kavradık.

Çorum'daki seçim çalışmalarında görülebilen hatalarımız ise şunlardır:

a) Propaganda ve ajitasyon çalışmalarında disiplinli davranamadık.

b) İdeolojik ve siyasi olarak zayıf olduğumuzu

c) Bugüne kadar reformizme karşı etkili mücadele veremediğimizi kavradık.

ÇORUM'DAN BİR GRUP
DEVRİMCİ

ÇORUM KONAKLI KÖYÜ DEVRİMCİLERİ:

"Devrimci İşçi - Köylü iktidarının propagandasını yaptık!"

Biz, Çorum merkez Konaklı (Farzat) köyü devrimcileri olarak 5 Haziran seçimlerinde faşist ve gerici partilerin iğrenç yüzünü sergilerken, proleter devrimci aday Mehmet Ersoy'un şahsında devrimin propagandasını yaptık.

Propaganda için gelen partiler, söyledikleri yalanlarla birbirinden geri kalmıyorlardı. AP adaylarından il başkanı, avukat, köylüye "15 gün içinde yapılacak yol, su, elektrik istekleriniz varsa yapalım" derken, bir yıla yakın zamandır, köyümüze getirilen elektrik direklerinin üzerinde oturduğunu söylediğimiz zaman yüzü bile kızarmadan hala yalan söylemeye devam ediyordu. Yine faşist MHP'nin senatör adayı Alaattin Çetin, gerici AP'ye küfürler savurarak konuşmaya başladı. "AP'nin köylüye söyleyecek bir şeyi kalmadı" dedi. Demirel ailesinin ve AP'nin halk tarafından bilinen bütün pisliklerini sergiledi. Fakat, kendisinin 6 yıl AP'ye senatörlük yaptığını, ön seçimi kazanamayınca MHP'ye geçtiğini halkın bilmediğini sanıyordu. Köy halkının içersinde, bir devrimci arkadaşın yaptığı 2 saat -lik tartışmada kendisine "işbirlikçi tekelci sermayenin ve toprak ağalarının" savunucusu olduğu bizzat MHP programından okunarak açıklandı. Partisinin de faşist Alman Nazi Partisini örnek aldığı kabul ettirildi. Köy halkı orada, devrimci arkadaşın dediklerinin doğru olduğunu faşistlerin ise yalan ve demagoji ile kendilerini kandırmaya çalıştığını bunlara kanmayacağını, kendisine açıkça söyledi.

Köyümüze gelen reformcu CHP'nin propagandacıları da yalan ve demagojide, faşistleri aratmadılar. "Halk iktidarı"nı oyla kuracaklarına, "ne ezilen, ne ezen, insanca hakça bir düzen" kuracaklarına halkı inandırmaya çalıştılar. Ama halkımız çok iyi biliyordu ki; gerçek halk çocuğu Mehmet Ersoy veto edilirken, çeltik ağası gerici Kasım Parlar'larla halk iktidarı kurulamazdı. Seçim de hakim sınıfların belli dönemlerde baş vurdukları bir aldatmacaydı.

Bu şartlar altında biz devrimciler, devrimci M.Ersoy'un desteklenmesi için propaganda yaptık. Köy halkına; bu partilerin halkın gerçek partisi olmadığını, halkın kurtuluşunu sağlayamayacağını, seçimlerin kurtuluş yolu olmadığını vurgulamaya çalıştık. Seçim öncesi ve sonrası gericilerin saldırıları devam etti. Sonuç olarak 64 oyumuz iptal edildi 7 oyumuz geçerli sayıldı.

Biz devrimciler halkın kurtuluşunun ancak "Devrimci işçi köylü iktidarı" ile gerçekleşeceğine inanıyor, eksiklerimizi gidermeye çalışıyoruz.

ÇORUM KONAKLI KÖYÜNDEN
BİR GRUP DEVRİMCİ
KÖYLÜ GENÇ

15-16 Haziran işçi direnişi Balıkesir'de anıldı

15-16 Haziran şanlı işçi direnişini anmak için Balıkesir YURT - DEV 18.6.1977 tarihinde "Halk Gecesi" düzenledi.

Balıkesir'deki anti-faşist, anti-emperyalist gençliğin merkezi kitle örgütü olan Balıkesir Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği (YURT-DEV) faşist diktatörlüğün tüm engellemelerine rağmen anma toplantısını düzenledi. Toplantıya 1200 kişi civarında işçi köylü aydın ve öğrenci katıldı.

Toplantıya "Devrimci Yol" siyasetini savunan arkadaşlar "Acil görevimiz 'halk gecesi' yapmak değil." diyerek katılmadılar. Aydınlık oportünistleri de geceye çağrılmadılar.

"Halk Gecesi"ne Halkın Yolu, Halkın Birliği ve Kürt Milliyetçiliği görüşünü savunan arkadaşlar da katılarak sloganlarını attılar.

Yurt-Dev adına konuşan

De.sa.7.sü/5'te

FAŞİST JANDARMA KOMUTANININ SALDIRILARI MÜCADELEYİ DURDURAMAZ

KULBİN KÖYLÜLERİ ZULMÜN HESABINI SORACAKTIR

Dicle'nin Bozoba Kulbin köyünde öğretmen vekilliği yapan bir arkadaşın evi bilmediğimiz sebeplerden dolayı arandı. Aramaya Dicle faşist karakol komutanı, sekiz silahlı jandarma ve D. Bakır I.şubeden gelen beş polis memuru katıldı. Okulun çevresini saran Jandarmalar namlularını arkadaşın evine doğrultup tetikte hazır halde beklediler. İki jandarma ise elleri tetikte evin kapısını açıp içeri girdiler ve hemen namluları arkadaşa doğrultup "kıpırdama" diye ihtarda bulundular. Sonra eve giren I. şube polisleri evin altını üstüne getirdiler. Her tarafı aradılar, fare deliklerini bile iyice aradılar. Duvarlara çizilen çizgilere bakıp bu çizgilerin anlamı vardır, sen bunları çizdin nedir anlamı? diye soruyorlardı. Sanki herşeyde bir şifre vardı ve her şeyde bir gizli anlam bulmaya çalışıyorlardı. Sonunda evde bulunan ve kitapçılarda serbestçe satılan kitaplara ve gazetelere el koydular.

Arkadaşı hemen evde kelepçeleyip jandarmalar arasında arabaya götürdüler. Bütün köylüler köy gençliği toplanmıştı. Arabanın etrafını almışlardı. Köylüler ve gençler arkadaşla vedalaşmak için yanaştılar ancak faşist karakol komutanı silahını çekip köylüleri uzaklaştırdı. Ancak köylüler - gençler dağılmadılar. Karakol komutanı köylülere: Bu adam komünisttir bunlar devleti yıkmak için çalışıyorlar. Bu adam çocuklarınızı komünist yapmak için çalışıyor.

Ve muhtarı çağırıp muhtara: "Bu öğretmen köyde sizinle konuşuyor mu, neyi konuşuyor, akşamları ne yapıyor? Gençlerle konuşuyor mu, gençlerle okulda neyi konuşuyor tartışıyor, çocuklarınıza derste neyi anlatıyor. Size, gençlere gazete kitap veriyor mu?"vb. Sorular sordu. Ancak istediğini elde edemeyince muhtara şunları söyledi: "Sen Türksün, T.C'nin muhtarısın, kanunları ve anayasayı korumakla görevlisin, ona göre hareket et köye gelen şüpheli kişileri takip et hemen kumandana haber ver bunları yapmazsan görevden alınırsın".

Ancak faşist komutanın bütün tehditleri köylüleri yıldırmadı. Bütün köy gençliği meydana toplanmıştı, öğretmen arkadaşla vedalaşmak isteyen muhtara ve gençlere dönüp aynen şunu dedi. "Bu adam komünisttir. Bununla konuşmayın yüzünüzü başka tarafa çevirin şu anda sizinle konuşacağı tek kelime veya işaret bizi zor duruma düşürebilir. Bunlar tehlikeli adamlardır."

Bu durumu köylüler biz zat gördüler ve yaşadılar gençlik eline taş alıp faşist kumandana karşı çıktı. Ancak saldırmadılar biraz geri çekildiler. Bu gördüklerimiz bize çok şey öğretti. Eğer faşistlere taşla saldırsaydık bile onları orda ezebilirdik.

Ayrıca daha da önemlisi faşistlerin devrimcilerden niye bu kadar korktuklarını öğrendik.

Bozoba - KULBİN köylülerine gündüz gece baskın yapıp "silah arıyoruz, mahkum arıyoruz" bahanesiyle köy halkı hergün rahatsız edilmekte, işkence görmekte, dayak atılmaktadır.-Ama bir Kulbin'li mahkum direnerek daha çıktı ve faşist komutana şi cevabı verdi-"Bir daha sakın karşıma çıkma senin makinalı tüfeğin varsa benimde var hemde daha iyisi ona göre ayağını denk al." Gün gelecek Kulbin köylüleri yoksulluklarının ve zulmün cevabını vereceklerdir.

KULBUN KÖYÜNDEN

KULBİN KÖYÜNDEN BİR PROLETER DEVRİMCİ

"Kurtuluş Sosyalist Dergi" her alanda sosyal faşizmle ittifak kuruyor

Proleter devrimci siyasetin gelişmesi engellenemez

Ülkemizde sınıf mücadelesinin keskinleşmesine bağlı olarak çeşitli siyasi akımların, örgütlerin ve çevrelerin hangi sınıf ve kesimlerinin temsilcisi oldukları, kimin çıkarlarına hizmet ettikleri pratik içinde takındıkları tavırlarla net olarak ortaya çıkmakta saflar daha da belirginleşmektedir.

Giresun'da da proleter devrimci hareket kısa bir geçmişe sahiptir. Nedeni ise bölgedeki devrimci arkadaşların yeterli bir çalışma yapamayışlarıdır. Bu çevrede yapılan birçok kitle eylemlerinde kendini gösteriyor, proleter devrimci siyaset temsil edilemiyordu. Fakat çeşitli milliyetlerden halkımızın emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı yükselen mücadelesi Giresun'da da yansıyacaktı ve yansıdı da proleter devrimci hareket Giresun'da da filizlenmeye başladı.

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'ndan arkadaşlar gençliğin ekonomik-demokratik haklarını savunmak için kurulan fakat hiç bir zaman gençliğin kitlesel örgütü olamayan (Bu doğrultudaki çabaları KSD yönetime gelince giderek güçsüzleşti) KSD yönetimindeki GKD (Giresun Kültür Derneği)ne derneğin tabanını proleter devrimci saflara kazanmak ve yönetim ile tabanın ayrışmasını sağlamak için gidiyorduk. Bunda belli ölçülerde başarılar kazanıldı.

Yönetimde bulunan KSD, önceleri genel tavrına uygun olarak modern revizyonizm ile marksizm-leninizm arasında bir ortayol arayıp durdu. Fakat uzun bir süre ortada kalınamazdı ve kalınmadı da. KSD bunu sosyal-faşistlerle ittifak kurarak gerçekleştirdi. Proleter devrimcileri ideolojik mücadeleyle tasviye etmeye çalıştılar. Bunda başarı sağlayamadılar. Kendileri tecrit olmaya başlayınca saldırganlaşıyorlar ve tartıştışmalara set çekmeye çalışıyorlardı. Daha sonra Yönetim Kurulu "Bu dernekte Sosyal-Emperyalizm, Sosyal-Faşizm tartışılamaz" kararını aldılar ve bizlere bu konuları tartışmazsanız dernekte kalabilirsiniz dediler. Ama KSD ile ayrılığımız yalnızca bu konularda olmadığından, hemen bütün konularda iki çizgi iki yol arasındaki mücadele sürdüğünden bu karar da KSD'yi kurtaramıyordu. KSD'li birinin tekelci burjuvazinin reformlar için mücadele verebileceğini söylemesi ve çıkan tartışma üzerine Yönetim Kurulu hemen karar alarak "GKD' ye anti-komünistler, karşı-devrimciler, maocular'ın giremeyeceğini ilan ettiler" ve bizim dernekten çıkmamızı istediler. Daha sonra GKD'yi teşhir kampanyamızın bir parçası olarak GKD'nin anti-demokratik tavırlarını ve demokratik kitle örgütü anlayışlarının ne olduğunu derneğe giden kitleye açıklamak için, bir seminer günü derneğe gittiğimizde bizi seminere almak istemediler. Yönetim Kurulu semineri keserek bizim "semineri provake etmeye geldiğimizi, anti-komünist, anti-demokratik olduğumuzu" söylediler. Bizim diretmemiz karşısında başka bir gün kitle toplantısı düzenleyerek bizim anti-komünist, anti demokratik" olduğumuzu açıklayacaklarını söylediler. Bu arada Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar seminerde bizimde bulunmamız gerektiğini, ya da İGD lilerin de atılmasıgerek

lilerin de atılması gerektiğini söylediler. Bir kısım D.G.liler ise bizlerin dışarıya atılmamız gerektiğini ve Yönetim Kurulunun kararı uygulamasını istediler. D.G. liler bizimle konuştuklarında GKD'nin tavrının anti-demokratik olduğunu, GKD'nin düzenleyeceği toplantıda açıklayacaklarını fakat bizimle tartışma günü tesbitine gelmiyeceklerini söyleyerek bir kez daha ortayolculuklarını gösterdiler.

Biz tartışma günü tesbiti için GKD'ye gittiğimizde, Yönetim Kurulu, toplantı düzenlemiyeceklerini, kitlenin bilinçsiz olduğunu, bunun için duvar gazetesi çıkararak bizi teşhir edeceklerini söylediler, ve gazetede bize söz hakkı vermediler.

Anti-revizyonist mücadeleden dem vuran KSD, GKD de İGD'li Sosyal Faşistlerle bir olup proleter devrimcileri dernekten atmaktan da geri durmadılar. Bu KSD'nin anti-revizyonist mücadelesinin ve "iki şabloncu görüş" dışında kalmasının ise sosyal-faşistlere teslimiyet olduğunu gösteren bir örnektir. KSD'nin proleter devrimcileri GKD'den atması GKD'yi kitlelerden daha da tecrit etmiştir.

Heryerde birlikten dem vuran KSD'nin birlik anlayışının sosyal-faşistlerle ittifak olduğu, "Proleter Sosyalist İdeolojiyi gençlik içersinde hakim kılalım" diyen KSD'nin "proleter sosyalist ideolojisinin" modern revizyonizm ile birleşmek olduğu, sosyalist hareketi sınıf temeline oturtmaktan bahseden KSD'nin aslında demokratik kitle örgütlerini de kitleden koparmakta olduğu GKD örneğinde açık seçik gözükmektedir.

Türkiye genelinde olduğu gibi Giresun'da da faşist, sosyal faşist baskı ve terörün devrimci mücadeleyi durduramadıkları gibi KSD'ninde sosyal faşizme hizmet eden tutumları proleter devrimci siyasetin halkımıza ulaşmasını engelleyemeyecektir.

GİRESUN'LU HALKIN KURTULUŞU HALKIN YOLU GÖRÜŞLERİNDEN BİR GRUP PROLETER DEVRİMCİ

Proleter devrimcilerin birliğini engelleyen grupçu eğilimleri yıkalım!

Halkın Birliğinin 10.cu sayısında "İbo yoldaş bütün yurtta militanca anıldı" yazı dizisinin baş sütununda yer vermiş olduğu ve Ürgüp'lü Halkın Birliği taraftarlarının yazmış olduğu anma töreninde gazetede yansıyan tavır oldukça grupçu bir eğilim taşımaktadır. Biz de Ürgüp'lü devrimciler olarak bu anma törenini yazan arkadaşlara şunu diyoruz;

-Halkın Birliği taraftarları atmış oldukları sloganları kaç kişiye mal etmişlerdir. "İbolar ölmez" sloganını kitlenin içine dağılmış bulunan Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu attırmıştır. Halkın Birliği ise toplu bir vaziyette kitlenin gerisinde yer almıştır. Daha sonra "faşizme ölüm, işkenceye son" sloganını haykıran yine biz olduk. Yine "Kahrolsun faşizm, sosyal-faşizm" sloganını biz attırdık. Halkın Birliği taraftarları "Dünya halkları kardeştir, iki süper devlet kalleştir" sloganını atmaktan çekindiler. Halkın Birliği'nden arkadaşların bu anma törenini tek taraflı olarak değerlendirip yazmaları, hiç de olumlu bir davranış değildir.

Şunu demek istemiyoruz, "Halkın Birliği hiç bir şey yapmadı" demiyoruz. Evet, gerçektende günü organize eden Halkın Birliği'ydi. Konuşmaları onlar yaptı. Konuşmalarda diğer gruplara söz hakkı tanımamaları da grupçu bir eğilim taşımaktadır. Okuldaki devrimci gruplar törenin anılmasını Halkın Birliği'nin insiyatifine bırakmışlardır. Arkadaşlar bunu kötüye kullandılar. Bütün bunların yanı sıra Halkın Kurtuluşu'nu da Devrimci Gençlik'in yanına atması ve Halkın Yolu'ndan hiç söz etmemesi olumlu bir gelişme değildir.

Birde arkadaşlar Devrimci Gençlik'ten söz ediyorlar. Bunlarki burada 6 Mayıs'da Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının afişlerine saldırarak yırtanlardır. Bunlar İbo yoldaşın anma törenine katılmamışlardır. Bunları katıldı göstermek hatalı olur. Bu da proleter devrimci bir tavır değildir. Ayrıca Halkın Yolu'ndan hiç söz edilmemiştir. Oysa bu arkadaşlar da sloganlara katkıda bulunarak vargüçlerini sarfetmişlerdir.

Arkadaşlardan küçük burjuva tavırlarını bırakmalarını istiyoruz.

Birlik, Mücadele, Birlik

ÜRGÜP'LÜ HALKIN KURTULUŞU-HALKIN YOLU TARAFTARLARI

Not: Bu yazının iki kopyası Halkın Birliği ve Halkın Yolu'na gönderilmiştir.

ELAZIĞLI DEVRİMCİLER:

"Faşist baskı ve zulüm bizleri devrimci mücadelemizden alıkoyamayacaktır!"

3/4/1977 günü gece saat 11.30 sıralarında, duvara yazı yazarken polisler tarafından biz 3 kişi yakalandık. Bizleri yakalayan faşist polisler, ite kaka tekme tokat arabalarına koydular. Karakolda bir grup polis leş görmüş akbabalar gibi üzerimize çullandılar. 7-8 kişi olan bu grup bizi yumruk, sopa ile gelişi güzel yerlerimize vurarak dövdüler. Hepimizi falakaya yatırdılar. Ayaklarımızı suya koyup, iki polis kollarımızdan tutup, koşturup zıplatıyorlardı. Diğer taraftan çok ağır küfürler ediyorlardı. Devamlı vurdular. Bu, sabaha kadar sürdü. Sabahleyin komiserler tek tek ifadelerimizi aldılar. Öğleden sonra ikinci şubeye götürdüler. Her gelip geçen polis bize en ağır küfürlerle saldırıyor, isteyen dövüyordu. Biz direndikçe daha da saldırganlaşıyorlardı. Hangi örgüte kayıtlı olduğumuzu soruyor, T.B.P Gençlik Kolları'na kayıtlı olduğumuzu, Elazığ'da duvarlara yazılan bütün yazıları bizim yazdığımızı söylüyorlardı. Her tarafa dinamit attığımızı Elazığ olayları ile ilgimiz olduğunu ekleyerek bir takım resimler ve isimleri gösterip bunları tanıyıp tanımadığımızı soruyorlardı. Bir takım örgüt isimleri sayıp, siz bunlardan hangisindesiniz, örgütünüz ve hücreniz kaç kişi diyorlar dövüyorlardı. Yapılan işkenceler emniyet müdürüne az gelmiş olacak ki, bizi MİT teşkilatına götürmelerini söyledi. Şunu da eklemeyi unutmadı, "önce bunları sonra falakayı götürün, çünkü dışardan gören olur". Orada yine falakaya başladılar. Tırnaklarımızın önüne iğne batırıyorlar, saçlarımızı çekiyorlardı. Tekrar falakaya başladılar. Yere tuzlu su dökerek bizi gezdiriyorlar, gezince ayakkabılarıyla ayaklarımıza basıyorlardı. Bu faşist işkenceleri 3 gün 3 gece devam etti. Her birimizi ayrı karakola gönderiyorlardı.

Ertesi gün mahkemeye çıkaracaklarından ayaklarımızdaki şişlerin inmesi için yere tuzlu su döktüler ve sabaha kadar durmadan gezdirdiler. Koşturup zıplattılar. Ertesi gün mahkemece akşama doğru serbest bırakıldık. Daha ertesi gün bizi tekrar götürdüler ve faşist başsavcı tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeden tutuklandık.

Faşist baskı ve zulüm bizleri devrimci mücadelemizden alıkoyamayacaktır!

"Mücadelemizde daha güçlü olmak için köyümüzde bir dernek kurduk"

Bizler Avuncak köyü devrimcileriyiz. Diğer köyler gibi köyümüzün de su ve yol derdi büyüktür. Köyümüz bir değirmeni döndürecek kadar fazla suya sahiptir fakat su boşuna akmaktadır. Defalarca su işlerine başvurduk ama her defasında gelip "projesini çizecek, kanalları yaptıracağız" deyip gittiler, bir daha da uğramadılar.

Köyümüz karayoluna 300-400 m uzaktadır. Dozer gelip şose yolunu yaptığında köylüler dozer şöföründen köyün yolunu da yapmasını istediler. Şöför bunun üzerine köy yolunu düzeltip köye getirmeye başlayınca kaymakam geldi ve dozer şoförüne kızdı, küfür etti. Bunun üzerine biz köylüler kaymakama şöförden yol yapmasını bizim istediğimizi söyledik. Kaymakam çekip gitti ve şöförü şikayet etti. Kaymakam kafasına göre hazırladığı bir dilekçeyi çevre köylerden bir muhtar ve bir öğretmene imzalatmış ve şöförü mahkemeye vermiş. Biz hepimiz şöföre yardımcı olduk ve olayın gerçek yüzünü açığa çıkardık.

Biz Avuncak köylüleri olarak bu olaydan şu dersi çıkardık: Hakim sınıflar hiç bir zaman kendi istekleriyle halk yararına bir şey yapmazlar. Elele verip kendi davamızı, kendimiz halletmeliyiz. Bu dersi çıkararak davamızda daha örgütlü olmak amacıyla köyümüzde bir dernek kurduk.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!
KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

MAZGİRT AVUNCAK KÖYÜ DEVRİMCİLERİ

KÖYLERDE DEVRİMCİ ÇALIŞMAYI YÜKSELTELİM

Diclenin Ziğir ve Kelkum köylüleri ilçeye en uzak köylerdendir. Diclenin doğusundadır. Köylerin coğrafi durumu kısaca şöyledir: Dağlık ve engebeli bir arazisi vardır. Dağları hafif şekilde meşe koruluklarıı kaplamıştır. Dağları bölen vadinin içinden Virdan çayı geçer. Dağların doğu ve batı kısımlarında birbirine karşı kurulmuş köyler bulunur. Ziğir-Değirmenli ve Kelkum-Kelekçi köyleri bu köylerdendir. Dağlar bu köyleri sımsıkı kuşatmıştır. Onun için de dışarı ile ulaşım güçleşmektedir. Ancak Dicleye giden iki yol vardır. Birisi çayı keklekle öte tarafa geçmek, diğeri güneye hafif ve çok engebeli ve hayvanın geçmeyeceği dağı aşarak geçmek. Kışın ulaşım daha çok güçleşmekte ve dışarı ile bağlantıyı kesmektedir.

Köylerin vadide, sebze ve bahçe, yemiş bahçeleri dışında başka gelir kaynağı yoktur. Bu temel geçim kaynağıdır. Dağdan inen bol su kaynakları sebze ve yemiş bahçelerini sular. Hayvancılık oldukça azdır. Dağların durumu hayvancılığı engellemektedir.

Köylülerin üretim aletleri karasabandır. Elde ettikleri fazla ürünü dışarıda buğday, arpa, darı ile takas ederler.

Köylerde zulüm, sömürü, baskı alabildiğine yoğundur. Diyarbakır milletvekili Sait Ensarioğulları'nın baskısı burada iliğine kadar işlemektedir. Yoksulluk her yerde kol gezmektedir. Diğer köylerde olduğu gibi bu köylerde de Ensarioğlu'nun silahlı çeteleri hakimiyet sağlamakta ve zulme karşı her direnişi katliamlarla önlemektedirler.

Jandarma ve komando terörü ve zulmü ikinci büyük zulümdür. Biz devrimciler son zamanlarda bu köylerde inceleme yaptık. Onlarla ilişki kurduk. Köylüler büyük ilgi gösterdi. Devrime ve devrimcilere büyük sempatileri vardır. Özellikle köylü gençlik daha uyanık ve devrimci düşünceye açıktır. Köy gençliğinden Dicle ve Diyarbakır'da okuyanlar da var.

Köyde dikkatimizi çeken şeylerden birisi, duvarlardaki sloganlardı. Bir köylü genç evinin duvarına "HEVAL DENİZ GEZMİŞ, HEVAL YUSUF ASLAN, HEVAL HÜSEYİN İNAN sizlerin yolunda yürüyoruz". "HALKIN KURTULUŞU Engellenemez" "YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ" "AZADİYE MİLLETA YEK BUNE XELKA" "FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET" "KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL-FAŞİZM" sloganlarını yazmıştı.

Bu köylere devrimci gazete HALKIN KURTULUŞU girmiş ve gençlik tarafından okunuyor. Gençler kendi içinde seminer çalışmaları yapıyorlar. Böylece bu köylerde devrim bilinci yükseliyor.

Köylülerin devrimcilere gösterdikleri yakın ilgi, siyasal sorunlara bakışı, zulme ve sömürüye karşı duydukları kin bu çalışmaların da yardımıyla devrimci bilince dönüşmektedir.

Ama zulüm ve baskı sahiplerinin devrimcilere karşı giriştikleri korkutma, köylülerle ilişkilerini kesme çabaları boşunadır. Devrimcilerin eksiklikleri bu köylere sahip çıkamamalarıdır. Bu zaafımızı düzeltelim. Köylülerle birleşelim.

Böylece devrimci mücadelemizin en uzak köylerde verilmekte olduğunu gördük. Ama köylerde zulme ve sömürüye karşı beraber mücadele etmememiz büyük bir zaafımızdır. Baskılar ve zulüm, bizi yıldıramıyacak, korkutamayacaktır. Aksine daha fazla kin ve inançla mücadeleye atılıyoruz. Boş tartışmaları bırakalım, halkla birleşelim ve mücadeleyi yükseltelim.

YAŞASIN ZIĞIR VE KELKUM KÖYLÜLERİNİN VE TÜM HALKIMIZIN ZULME VE SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELESİ
KAHROLSUN SÖMÜRÜ, BASKI VE ZULÜM DÜZENİ
YAŞASIN HALK SAVAŞI
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA DİCLE'DEN BİR DEVRİMCİ

Kırıkhanlı emekçiler sonuna kadar direnerek evlerini yıktırmadılar

Biz Hatay'a bağlı Kırıkhan ilçesindeniz. Burada bulunan bir çok yoksul köylü ve işçiler şehir dışındaki ufak bir dağ eteğine ev yapmaya başlamışlardı. Çünkü şehirde oturmak ve ev kirası vermelerine imkan yoktur. Tarlada işçilerin aldığı yevmiye 50 liradır, bu parayla nasıl ev geçindirecek ve nasıl ev kirası vereceklerdir?

Yoksul halkın ev yapmaya başladıkları dağ eteğinde ne elektrik ne de su vardır. Sularını en az 1 km uzaktan getiriyorlardı. Bunlara dağda bile rahat vermeyen belediye, evlerini yıkmaya çalıştı. Fakat belediye işçi ve köylü kardeşlerimizin direnişi karşısında bir sonuç alamadı ve işi askere devretti. Faşist subayların emriyle evleri yıkmaya gelen dozerler karşısında kadın, erkek, çoluk, çocuk damlara çıkıp evlerini yıktırmamak için mücadele ettiler. Fakat dozerler iki evi yıkmayı başardı. Yoksul işçi ve köylüler sonuna kadar direndiler ve evlerini yıktırmadılar. Başarıya ulaştılar.

KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ KÖYLÜ İKTİDARI

KIRIKHAN'DAN 15 DEVRİMCİ

Köylümüzün % 60'ı

Baş.ta.sa.5'te

Mehmet Ersoy'un sandık temsilcisinin kartı mühürsüz olduğu için sandık başına almadılar. Sandık başındakilerin çoğu CHP li idi. Oy pusulası zarfı ele alındığında eğer ince iis pusulanın Mehmet Ersoy'a ait olduğu, kalın ise CHP'ye ait olduğu anlaşılıyordu. Mehmet Ersoy a oy kullananların oy pusulalarını "biz atalım" taktiğiyle sandığın kenarına bırakarak seçmen gittikten sonra CHP'ye attılar. Bir kısım seçmeni ise aldatarak senato sandığına attırdılar. Yaptıkları sahtekarlıklardan sonra bize ortada kalan oyları bölüşme teklifi yaptılar. Biz proleter devrimciler bu teklifi kesin olarak reddettik. Sayım sonucunda, geçerli oyların 412'sini CHP, 20'sini TBP, 8'ini AP ve 49'unu da Mehmet Ersoy aldı.

ÇORUM BÜYÜK DİVAN
KÖYÜNDEN BİR GRUP
DEVRİMCİ KÖYLÜ

Şimdi görevimiz

Baş.ta.sa.4'te

larımızla bütün eksikliklerine rağmen, halkımıza gerçek kurtuluş yolunu göstermе, onları bu uğurda seferber etme yolunda adımlar attık. Şimdi görev faşizmin, reformizmin, revizyonizmin, oportünizmin kitleler üzerindeki etkinliğini kırarak, en geniş kitleleri faşist diktatörlüğün karşısına bir kale gibi dikmek ve Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda yılmadan yürümektir.

Halkın Kurtuluşu

Baş.ta.sa.4'te

çıktı M.Ersoy'a.

Bizler, şuna inanıyoruz ki, ne faşist diktatörlük, ne de reformizm halkın kurtuluşunu engelleyemez. Halkımızın örgütlü gücü bir gün faşist diktatörlüğü, reformist hayalleri yıkarak, devrimci işçi-köylü iktidarını kuracaktır.

Çorum Karasar Köyünden
Devrimci köylü Gençler

Demir döküm işçileri

Baş.ta.sa.1'de

desteğini kazanmıştır ve gittikçe de kazanmaktadır

Demir-Döküm'de faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele sürecektir. Birliğimizi ne patron, ne de sendikanın başına çöreklenmiş sosyal-faşistler engelleyebilir.

UDHD mücadelesinde işçilerin, köylülerin bağımsız ve demokratik Türkiye'sini kurmak için tüm faşist ve sosyal-faşist engelleri aşalım.

YAŞASIN DEMİR-DÖKÜM'DE FAŞİZME VE SOSYAL FAŞİZME KARŞI MÜCADELE EDEN DEVRİMCİ İŞÇİLER!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

Aydınlık oportünizminin faşizm

Baş.ta.sa.2'de

meye çalıştı, yükselen devrimci dalga karşısında devleti faşistleştirme, faşist siyasi hareketleri geliştirme ve halk üzerindeki baskı ve terörü daha da yoğunlaştırma yolunu seçti.

Dimitrov Komünist Enternasyonal'in 7. Kongresine sunduğu raporda, "İngiltere'de faşizm" ile ilgili olarak şunları söylemektedir:

"İngiltere'de İngiliz işçilerinin kitle eylemleri sonucu Mosley'in faşist örgütü gerici olarak arka plana itilmiştir."

"Fakat Sözde "milli hükümet"in işçi sınıfına yönelttiği çeşitli gerici tedbirler aldığını, bunun sonucu olarak da, İngiltere'de burjuvazinin gerekirse faşist bir rejime geçmesini kolaylaştıracak şartları yarattığını asla gözden kaçırmamalıyız."

"Bugünkü aşamada İngiltere'de faşizm tehlikesine karşı savaşmak demek öncelikle "milli hükümet"e ve onun gerici tedbirlerine karşı savaşmak, sermayenin saldırısına, işsizlerin talebini savunmak, ücretlerin düşmesine karşı savaşmak, İngiltere burjuvazisinin kitlelerin hayat seviyesini düşürmesine yol açan bütün kanunlarının iptal edilmesi uğruna savaşmak demektir." (Dimitrov, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, Sy: 94) (abç).

Dimitrov'un raporunda da görülebileceği gibi, İngiltere'de emperyalist burjuvazi, içine düştüğü buhranın bütün yükünü İngiliz proletaryasına ve diğer emekçi sınıfların sırtına yükleyebilmek için 1930'dan itibaren, yükselen sınıf mücadelesine paralel olarak, her türden gerici tedbire başvurmaya ve faşizmi tezgahlamaya çalıştı. Üstelik bu durum, İngiltere gibi burjuva demokrasisinin en köklü olduğu bir ülkede, "gelişen" bir emperyalist ülkede söz konusuydu.

Fakat İngiltere'de faşizmin siyasi bir egemenlik biçimi olarak işbaşına gelememesi, faşist diktatörlüğün kurulmaması, İngiltere'nin "yükselen" bir emperyalist ülke olmasından değil, ekonomik ve siyasi buhranın çok ileri düzeyde derinleşmemiş olmasından, devrimci güçlerin karşı-devrime karşı yeterince güçlü olmasından ve "siyasi deneye"nin faşizmin siyasi bir iktidar biçimi olarak işbaşına gelecek kadar büyük olmamasından kaynaklanmaktadır.

Aynı durumu birinci emperyalist paylaşım savaşı sonrasında Fransa ve ABD açısından da söyleyebiliriz.

Dimitrov gene Komünist Enternasyonal'in 7.Kongresine sunduğu raporda, Fransa'da burjuvazinin "faşizmin gelişmesini hızlandırdığından" bahsetmektedir:

"Fransız halkının büyük bir çoğunluğu şüphesiz faşizme karşıdır. Fakat burjuvazi, halkın iradesini, silahlı gücün yardımıyla bastırmasını bilmektedir. Tekelci sermayenin burjuva devlet cihazını, Fransız ordusu genelkurmayının ve bütün gericiliğin kalesi Katolik kilisesinin gerici yöneticilerinin faal desteği ile faşist hareket tamamen serbestçe gelişmektedir." (Dimitrov, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, Sy: 96) (abç).

"Fransız burjuvazisinin Avrupa'da kendi siyasi ve askeri egemenliğini kaybetmek korkusuyla faşizmin gelişmesini hızlandırdığını da unutmayın". (Dimitrov, a.g.e. Sy.: 150) (abç).

Dimitrov gene aynı raporunda Amerikan kapitalizminin bağrında "doğmakta olan faşizm"e dikkati çekmektedir:

"Mesela, kapitalist dünyada çok önemli bir ülke olan Amerika Birleşik Devletlerini ele alalım. Bu ülkedeki buhran, milyonlarca kitleyi harekete geçirmiştir. Kapitalizmin yeniden canlandırılması için hazırlanan program boşa çıkmıştır. Çok büyük kitleler burjuva partilerini terk etmeye başlamakta ve şu anda bir yol ayırımında bulunmaktadır.

Henüz doğmakta olan Amerikan faşizmi bu kitlelerin hayal kırıklığını ve hoşnutsuzluğunu gerici faşist bir yola yöneltmeye çalışmaktadır." (Dimitrov, a.g.e. Sy.: 92) (abç).

"Faşizmin Birleşik Amerika'da Zafere ulaşması ne demektir? Tabii ki, emekçi kitleler için sömürü rejiminin görülmemiş derecede şiddetlenmesi ve işçi hareketinin yok edilmesi demektir." (Dimitrov, age. Sy.: 93) (abç).

Görüldüğü gibi, İngiltere örneğinde olduğu gibi Fransa ve ABD'de de emperyalist burjuvazi, buhranı kendi lehine çözebilmek, işçi sınıfının yükselen mücadelesini bastırabilmek, kapitalizmin devamını ve istikrarını sağlayabilmek için yeni bir silaha, faşizm silahına sarılmaktadır.

Fakat ulusal ve uluslararası şartların bir sonucu olarak, ekonomik ve siyasi krizin bu ülkeleri daha az etkilemesinden, anti-faşist demokrat güçlerin mücadelesinin daha ileri bir düzeyde olmasından vb. dolayı, Fransa, İngiltere ve ABD gibi kapitalist-emperyalist ülkelerde ikinci emperyalist savaş döneminde, faşizm siyasi bir egemenlik biçimi olarak işbaşına gelemedi, fakat emperyalist burjuvazinin her an elinin altında tuttuğu yeni bir silah oldu.

(DEVAM EDECEK)

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA YILDIRIMTÜRK * YÖNETİM YERİ: ORDU CAD. SELİMPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞ HANI, KAT.5 AKSARAY-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL. YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. * İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL. * BASKI: DAILY NEWS WEB * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL *

Rüşvet ve

Baş.ta.sa.1'de

yalar, çevrilen dolapların, yolsuzlukların, rüşlerin belgeleri Ecevit hükümetinin elindedir. Böyle olduğu halde CHP'hin bu belgeleri açıklamaması üstlerini örtmesi, onun gerçek niteliğini göstermektedir. CHP "gizli" belgeleri açıklayacağı yerde, halkımızın zaten bildiği bir çok rüşvet, yolsuzluk olayını bile "geçmişe sünger çekme" gerici mantığıyla örtmeye, gizlemeye çalışmaktadır. Halka, hesap sormayı vaad eden CHP nin bizzat kendi kabinesinde adı Lockheed rüşvet olayına karışmış olan eski bir "Emniyet" müdürü bulunmaktadır. CHP'den rüşvetlerin, yolsuzlukların hesabını halkımız soracaktır.

Yolsuzlukların, rüşvet olaylarının kaynağı işbirlikçi hakim sınıflar devletidir. Sömürü düzeni devam ettiği sürece bunların önü alınamaz. Çünkü bizzat devlet rüşvetçilerin, soyguncuların sömürgenlerin devletidir. Rüşvet, yolsuzluk, vurgunun ortadan kaldırılması ancak mevcut devletin yıkılması ve devrimci demokratik halk iktidarının kurulması ile mümkündür.

Umman halkının

Baş.ta.sa.2'de

Umman'daki emperyalist saldırının amacı Amerikan emperyalizminin körfezdeki varlığını ebedileştirmektir. İran birliklerinin çıkarması bu saldırının en iyi örneğidir. Onlar, devrimi bir çember içine alma ve hareketin gelişmesini önleme çabası içindedirler. Bu planlar yalnızca Umman devriminin bastırılmasına değil, körfez bölgesindeki ve bütün arap yarımadasındaki demokratik hareketi bastırıp yok etmeye yöneliktir. Fakat Umman halkının devrimci azmi ve uzun, çetin mücadelelerde edindiği tecrübeler buna meydan vermeyecek, zafer engellenemiyecektir.

sosyal-faşist

Baş.ta.sa.1'de

İş 4. bölgedeki Halit Erdem sosyal faşist yönetimi devrildi, onun yerine Hasan Kahraman getirildi.

Sosyal faşistlerin bu yeni yenilgisi Türkiye işçi sınıfının sendika ağalığına karşı kazandığı en büyük zaferlerden biridir. Bu zafer sosyal faşist demagojinin, işçi sınıfını sosyal faşist ideolojiyle "eğitmenin", işten atma tehditlerinin, sosyal faşist baskı ve zulmün işçi sınıfının mücadelesini durduramıyacağını onu sosyal faşist tahakkim altında tutmaya yetmeyeceğini en açık bir şekilde gözler önüne sermiştir. İşçi sınıfı bizzat kendi tecrübeleriyle ve proleter devrimci hareketlerin kısa ömürlü fakat kararlı mücadelelerinin de etkisiyle sosyal faşistlerin maskeli haydutlar oldukla rını hızla kavramakta ve faşistlere karşı olduğu gibi, özde faşistlerden hiç bir farkı olmayan bu azılı halk düşmanlarına karşı da mücadeleye atılmaktadır. İşçi sınıfı sendika ağalarından nefret etmektedir.

Bu yeni zafer, "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganının hayata uygunluğunu bir kez daha ortaya koymuş, işçi sınıfının sendika ağalarını sendika yönetimlerinden alaşağı etme doğrultusunda taşıdığı potansiyeli göstermiştir.

SENDİKAL MÜCADELE VE GÖREVLERİMİZ

İçinde bulunduğumuz aşamada sendikal mücadelede en önemli görev "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını hayata geçirmek faşist, sosyal faşist ve reformist sendika yönetimlerini devirmek, bu işçi düşmanı yöneticilerin yerine gerçek işçi önderlerini geçirmek varolan sendikaları sınıf sendikaları haline getirmektir.

Bugün sendikalar -bazı küçük sendikalar ve sendika şubeleri dışında- faşistlerin, sosyal faşistlerin ve reformistlerin etkinliği altındadır. İki büyük konfederasyondan biri olan DİSK'in yönetimini gasbetmiş olan halk düşmanı, Rus işbirlikçisi sosyal faşistler DİSK kanalıyla işçi sınıfını devrimci mücadeleden koparmak ve hain kölelik emellerinin aleti yapmak istemektedirler. Patronlarla elele işçileri ekonomik ve siyasi mücadeleden uzaklaştırmak ve onları kendi sosyal faşist ideolojileriyle doldurarak, işçilerin Marksist-leninist bilinç kazanarak hedefe yönelmelerini engellemek amacındadırlar.

Faşist, sosyal-faşist ve reformist sendika ağaları, işçi sınıfının devrimci mücadelesinin önünde dikilen, yıkılması gereken düşmanlardır. Proletarya, ekonomik ve siyasi mücadelede kendisi için büyük önemi olan sendikaların yönetimlerinden bu engelleri temizlemek, sendikaları sınıf sendikaları haline getirmekle yükümlüdür.

Faşist saldırı ve

Baş.ta.sa.1'de

ve Behçet Mısmar hedef oldu faşist kurşunlara.

24 Haziran'da İsmet Kılıç İmzir'de, Mithat Sivri 25 Haziran'da Ankara'da öldürülüyordu.

Temmuz'un ilk günlerindeyse sadece 3 kişi faşist katiller tarafından öldürülüyordu. Ve göründüğü kadarıyla, faşist saldırı ve cinayetler devam edecektir.

Geçici CHP hükümeti tedbir (!) olarak 'aramaları' hızlandırmıştır. Evler basılmakta sokaklarda polisiye önlemler arttırılmaktadır. Can güvenliğini sağlama adı altında sunulmaya çalışılan bütün bu 'önlemlerle' faşist saldırı ve cinayetlerin durmayacağını, hele bunu faşist diktatörlükle uzlaşan CHP'nin gerçekleştiremiyeceği iyice gün ışığına çıkmıştır. 'Arama' adı altındaki bu tedbir genel olarak tüm emekçi halkın özel olarakta doğu'da Kürt milleti üzerindeki milli zulmü ve baskıyı arttırmaktan başka şeye yaramamıştır.

Halkın can güvenliği faşist diktatörlüğün polisi, jandarması gibi resmi güçleri ve sivil komandoları ile yok edilmektedir. Ve can güvenliği de ancak bu kurum ve güçlerin dağıtılmasıyla sağlanabilir. Yoksa, Silvan'da Kürt köylülerini katleden polis ve ODTÜ'de E. Karakaya'yı öldüren jandarma halkın can güvenliğini sağlayamaz ve sağlamaz. Çünkü bunlar, faşist diktatörlüğün halkın tepesine inen kanlı yumruklarıdır. Bu nedenle halk kendi güvenliğini kendisi sağlamak zorundadır.

Başbakan yardımcısı Eyüboğlu ve İç İçleri Bakanı Uğur, "anarşinin önlenmesi", "İster sağdan, ister soldan gelsin" "teraneleri ile faşist diktatörlüğü seçimlerde uçurdukları "ak güvencinin" kanatları altında gizlemeğe çalışmaktadırlar. 'Anarşinin önlenmesi' sözünün ne anlama geldiğini halkımız 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlük şartlarından bilmekte ve bu masala kanmamaktadır. Ayrıca 'ister sağdan, ister soldan' gelsin sözünün arkasında devrimcileri ve ezilen halk kitlelerini hedef almaktadır. CHP hükümeti faşist diktatörlükle uzlaşma temelinde kurulmuştur. Bu nedenle faşist diktatörlük yıkılmadan hükümet değişiklikleri ile halkın can güvenliği sağlanamıyacaktır. Halkın can güvenliği ancak demokratik halk iktidarı ile sağlanabilir.

'Aramaların' ve 'baskınların' yoğunlaştığı bu günler provakasyona açık bir ortam yaratmaktadır. Bu bütün devrimcilerin bu tür oyunlara karşı uyanık ve dikkatli olmasını zorunlu kılmaktadır.

Doçent Orhan Yavuz güpegündüz sokak ortasında faşist caniler tarafından alçakça öldürüldü.

17 Haziran Silvan'da yoksul iki kürt köylüsü polis arabasında faşist polis tarafından stenle tarandı. M.Sait Efe, İsmail Temiz' katlettiren yıllardır kürt ulusuna kan kusturan eli kanlı faşizmin yeminli uşağı Fehmi Altınbilek'ti.

18 Haziran Ankara'da A.Haydar Türkmen, Fatsa'da Kemal Kara faşist tuzaklara düşürülenlerden sadece ikisiydi.

21 Haziran Ankara'da iki kişi daha öldürüldü.

22 Haziran Ahmet Aytaç

Tariş Genel Müdürü

Baş.ta.sa.1'de

rılamayacağı açıktır.

CHP yöneticileri bu manevrayı neden yapmaktadır? Onlar, halkın anti-faşist muhalefetini kendi denetimleri altında tutabilmek için böyle göstermelik işlere kalkışmaktadırlar.

Proleter devrimciler, sadece TRT'den, Tariş'ten bir iki faşistin atılmasının hiç bir ciddi öneme sahip olmadığını savunmaktadırlar.

Tüm devlet aygıtı faşisttir. Bu bakımdan, köklü çözüm faşist devletin dağıtılması, yerle bir edilmesidir.

Mücadelenin bu stratejik hedefine bağlı olarak proleter devrimciler bütün faşistlerin, devlet aygıtından atılmaları için de mücadele ederler.

Fakat, özellikle belirtilmesi gereken şudur: Tek tek faşistlerin tasfiyeleri ve temizlenmeleri için uğraşmak gerekli ve zorunlu olmakla birlikte bu yetmez. Tek tek faşistlere karşı mücadele ancak, faşist diktatörlüğü yıkmayı ve demokratik halk iktidarını gerçekleştirmeyi amaçlayan mücadeleyle birleşirse halkın çıkarınadır.

Karataş ve Daut gibilerini halkın mücadelesi ezmektedir. Reformistlerin sahte anti-faşistliklerini de yine halk yığınları mahkum edecektir.

Bütün faşistlerin, devlet dairelerinden, ordudan polisten, okullardan, fabrikalardan atılması mücadelesini faşist diktatörlüğü yıkma mücadelemizin bir parçası haline getirelim.

CHP yönetiminin faşizmle uzlaşma çizgisini mahkum edelim.

15-16 Haziran

Baş.ta.sa.6'da

arkadaş 15-16 Haziran direnişini anlattı. Ayrıca 1 Mayıs İşçi Bayramındaki olaylarıda anlatan arkadaş faşist ve sosyal-faşistlerin yüzünü teşhir etti.

Daha sonra konuşmacı arkadaşı yakalamak için polisler salona doldular. Ancak özellikle de işçi ve köylülerin direnişi karşısında gerileyen faşist polis arkadaşı alamadı.

Gece devrimci türkü ve marşlarla coşkulu bir şekilde sloganlar atarak sona verdi.

Halkın kurtuluşu yolundaki mücadelemizi bundan sonra da kararlılıkla sürdüreceğiz

Balıkesir'den Bir Grup
Devrimci

faşist diktatörlüğe karşı

Baş.ta.sa.1'de

şı devrimci olduklarını ispatlamaktadır.

DİSK içinde sosyal-faşistlerin örgütsel iflasının da başladığı şu günlerde işçi sınıfımız, kendisini karanlığa ve zulme mahkum etmeye kalkan bu sahte sosyalistlerin gerçek niteliklerini hızla kavramaktadır.

Revizyonizm ve reformizmin etkinliği altındaki diğer akımların akibeti de farklı olmamıştır.

Sonuç olarak, hükümet ve seçim buhranı, devrime ve kurtuluşa giden yolu yenilgiye götüren yollardan somut ve açık bir tarzda ayırmış, farklar en kesin hatlarıyla olmasa da, net bir şekilde kitlelerin ve devrim yapmak isteyenlerin gözleri önüne (hem de bizzat kendi deneyleri içinde) serilmiştir.

Bütün bunlar daha önce de belirttiğimiz gibi milyonlarca emekçinin proletaryanın devrimci önderliği altında toplanması için elverişli koşulların ortaya çıkması sonucunu doğurmuştur.

O halde girmiş bulunduğumuz yeni dönemin özelliği bir yandan daha sert ve saldırgan bir hakim sınıflar siyasetini, öte yandan da, devrimci düşüncelerin kitleleri daha hızla kucaklayabilecekleri şartları birlikte barındırmasıdır.

Bu şartlarda, sadece reformizmin, revizyonizmin ve diğer tüm burjuva ideolojilerinin buhran şartlarında kitlelerin gözleri önünde iflas etmekte olduklarını belirtmek yetmez; kendiliğindenciliğe düşmek olur.

Bu şartlarda en geniş yığınları kazanmanın en önemli koşullarından biri önümüzdeki güç ve mücadelelerle dolu günlerde kitle mücadelelerinin önderliğini ele geçirebilmek, pratik siyasi faaliyette devrimci düşünceyi kitlelere maletmektir. Karşı devrimci saldırı ancak böyle göğüslenebilir.

Yeni bir MC veya bir başka faşist hükümet asla seçim öncesi MC'nin kaba bir tekrarı olmayacaktır.

Yeni bir MC veya bir başka faşist hükümet, ve genel olarak faşist diktatörlük, saldırılarını arttıracağı bu dönemde, karşısında dağınık, zayıf ve bölünmüş bir devrimci güçler yığını değil, GÜÇLÜ VE BİRLEŞİK, UYUMLU MÜCADELELER VEREBİLEN BİR DEVRİMCİ CEPHE BULMALIDIR.

Biz, bütün devrimcileri bu mesele üzerinde düşünmeye ve tartışmaya davet ediyoruz.

Kitleleri devrim saflarına kazanmanın elverişli koşulları mevcuttur. Bunları, somut başarılara dönüştürebilmek ise büyük ölçüde eylem platformunda ve ideolojik-siyasi platformda güçlerin birleştirilmesine bağlıdır.

Halkın güçlerinin birleştirilmesi için her zamankinden çok daha fazla çaba harcanmalıdır.

Bu amaçla Halkın Kurtuluşu, şartların gerektirdiği ivedilikte birlik lerin oluşturulması tartışmasının açılmasını ve bu tartışmaya en geniş yığınların katılmasını zorunlu görmektedir.

Önümüzdeki zorlu, çetin mücadele günleri ve derinleşen buhran halkın güçlerinin birleştirilmesi sorununun acil olarak çözümünü gerektirmektedir.

Devrimciler bütün güçlerini birleştirerek faşizme ve emperyalizme karşı daha büyük zaferlere doğru yürümelidirler.

"TMMOB üyelerine düşen görev

Baş.ta.sa.8'de

sadi teşekküllerinin ürettiği mal ve hizmetlere zam yapılması, yeni ve daha azgın zam ve vergilerin konmasını istiyor.

Milyarlık kredileri sanayi ve enerji antlaşmalarıyla ekonomimizin can damarlarına sızan Sovyet sosyal-emperyalistleri de yeni kredi anlaşmalarını gündeme koymuşlar, siyasi kölelik olan "dostluk ve işbirliği" anlaşmasını imzalatmak için baskılara hazırlanıyorlar. Onların işbirlikçileri revizyonistler de bütün bunların propagandalarını yapıyor, köleliğe karşı çıkanlara azgınca saldırıyorlar. Birçok sözde demokrat ve ilericiler de revizyonizmin ve sosyal-emperyalizmin dümen suyunda yürüyorlar.

Evet en kısa ifadeyle halkın ve devrimcilerin önünde duran tablo budur. Türkiye ve dünya gerçeklerine gözlerini kapamayan, gözlerine orta yolcu veya revizyonist gözlüklerini takmayan her kes meseleyi bu çıplaklığıyla görecektir.

Evet iki süper devletin ülkemiz üzerindeki iştahlarını kursaklarında bırakmadan, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalığının faşist diktatörlüğünü "başta işçi sınıfımız ve tüm emekçi halkın öncülüğünde" yıkmadan halkın kurtuluşu sağlanamaz. Ancak her şeye rağmen halkın kendiliğinden yükselen mücadelesi reformizmin ve revizyonizmin sınırlarını aşmış değildir. Bu durumda proleter devrimcilere, yurtsever ve demokrat TMMOB üyelerine düşen görev: reformizmin "sınıf barışı" ve "sınıf uyumu" demagojilerini açığa çıkarmak, revizyonistlerin sahte barış ve demokrasi çığlıklarını açığa çıkarıp halkın kendiliğindenci mücadelesini örgütleyip bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin yanında yer almaktır. Demokratik halk devrimi programına tabi kılarak örgütümüzün çalışma programı çerçevesinde mücadele etmeliyiz. Böyle bir program örgütümüz çatısı altında çalışan tüm yurtsever ve demokrat çevrelerin bir ittifak programı olacaktır. Böyle bir program ise TMMOB yönetiminde bulunan orta yolcu ve revizyonist siyasetleri mahkum ederek hayata geçirilebilir.

TMMOB yöneticilerinin hazırladığı program emperyalizmin birini görüyor diğerini görmüyor. Yani ABD, AET, Japonya'ya ve Nato'ya karşıdır ama Sovyet sosyal-emperyalizmini, Varşova Paktını, Comecon'u görmüyorlar. Sovyetler milyarları yoksul halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi için mi veriyor? Yoksa faşist MC'nin başı Demirellerin ve Türkeşlerin güçlenmesi için mi? Demirellerin ve Türkeşlerin imzalarını taşıyan "dostluk ve işbirliği antlaşmaları" Türkiye halkını devrime mi götürecek?

TMMOB yöneticilerinin demokrasi anlayışları da nalıncı keseri gibidir. Çöreklendikleri "Demokratik" kitle örgütlerinde yurtsever devrimcileri ihraç edip cezalandıranlar, doğuda Kürt ulusu üzerindeki milli zulme sessiz kalanlar, çöreklendikleri kamu iktisadi kuruluşlarında yurtsever ve devrimci olduğu için işçi ve memurları işten atan, cezalandıranlar, işçi sınıfı ve sosyalizm maskesi altında gizlenip işçilerin toplu sözleşmelerini imzalamayıp, onları gerici uyuşmazlık kurullarına teslim edenler işte bunlardır. Sahte demokrasi şampiyonları sahte barış meleği revizyonistlerdir. Bütün bunları İş Kanunundaki faşist 13 ve 17. maddelerle 657 sayılı Devlet memurları Yasası ile başarmışlardır. Fakat ne yazık ki TMMOB'nin diğer yöneticileri de (orta yolcular) bunlarla uzlaşmaktadırlar. Bunların tersini iddia edenleri açıklığa kavuşturmaya çağırıyoruz.

Ayrıca TMMOB'nin, teknik elemanların örgütü TÜTED'deki yurtsever demokratlar üzerindeki baskılara karşı mücadele etmemesini de revizyonizmle uzlaşma siyaseti olarak teşhir ediyoruz.

TMMOB'ye bağlı odalar işyeri düzeyindeki en geniş mimar ve mühendisleri örgütleme yönünde çaba göstermeli, onların ekonomik demokratik talepleri doğrultusundaki mücadelelerine sahip çıkıp bu mücadeleyi geneldeki halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine tabi kılması gerekir.

İşçi sınıfımız ve emekçi halkın öncülüğünde sosyalizme varacak olan bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine omuz vermek için tüm proleter devrimciler, yurtsever, demokrat mimar ve mühendis arkadaşlar görev başına"

Diyarbakır Cezaevi'nde

Baş.ta.sa.3'te

şist müdür devrimcilere saldırmaya ve koğuştan çıkarıp tecrit koğuşuna almaya cesaret edemedi. Çünkü o, diğer hükümlülerin direneceğini, devrimcileri faşistlerin eline teslim etmiyeceğini çok iyi biliyordu. Sabaha kadar jandarma ve polis bekledi, ama devrimcileri koğuştan alamadılar. Faşist diktatörlüğün jandarması, polisi halkın gücü karşısında yenik düştü, ve çekip gittiler.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF!

DİYARBAKIR KAPALI CEZAEVİNDEN
BİR PROLETER DEVRİMCİ

MHP ve

Baş.ta.sa.1'de

ile ilişkilerini bozmama gayretini göstermiştir. Bu CHP'nin faşizmle uzlaşmasının bir göstergesidir.

MHP Şişli ilçe binasının tahrip edilmesini kınayan Eyüboğlu, aynı titizliği MHP ve Ülkü Ocakları'nın cinayet ve saldırılarına karşı göstermemiştir. Hele devlet arşivlerini elinde bulunduran bir hükümet olarak bu örgütlerin işlediği sayısız cinayetleri kamuoyuna açıklanmamıştır. Bu faşist cinayetlerin hesabı halkın önünde açıkça sorulmamıştır.

CHP ve Eyüboğlu'nun faşist diktatörlükle uzlaşmasına, faşist saldırı ve cinayetleri ört-bas etmelerine rağmen halkımız faşist cinayetlerin hesabını soracaktır.

FAŞİST CİNAYETLERİN HESABI SORULMALIDIR!
FAŞİST MHP ve ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR!

yeni bir dönemin

Baş.ta.sa.1'de

İşsizlik giderek had safhaya varmaktadır.

Hakim Sınıflar Cephesinde:

Siyasi plandaki istikrarsızlık ve buhran, geri dönerek, ekonomik hayattaki istikrarsızlığı daha da körüklüyor, buhranı derinleştiriyor ve daha yıkıcı bir hale getiriyor.

Hakim sınıfların, faşist diktatörlük şartlarında buhranı parlamenter, reformcu vb. görünüşlerle, çözmesinin unsurları bir bir sahneyi terkediyor ve onlar başladıkları yere dönüyorlar.

(1) Seçimler hakim sınıflar açısından siyasi istikrarı sağlayacak bir sonuç vermedi. Gerçi bu seçimlerle parlamento -CHP'de dahil bütünü açısından- daha da sağ, daha da halk düşmanı bir yere geldi. Ancak bundan ileriye gidilemedi. Hükümet meselesinde değil istikrarın kendisi, unsurları bile sağlanamadı.

(2) Seçimler sırasında ve hükümet kurma oyunları sırasında parlamentonun gerici, faşist, halk düşmanı yüzü daha da açığa çıktı. Seçimler parlamentoya yeniden itibar kazandıramadı. Onun halk yararına çözümlerin bir aracı olamayacağı daha açık bir biçimde ortaya çıktı.

Seçim kavgaları sırasında ve sonrasında birbirlerine düzdükleri "methiyeler" sonucunda burjuva partilerin bütün iplikleri pazara çıktı, çıkıyor. Buhran herşeyi örten yalancı perdeyi yırtıyor, herşeyi yerli yerine oturtuyor; parlamentonun, burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının partilerinin, cumhurbaşkanlığı vb. kurumların gerçek, halka karşı yüzleri ortaya dökülüyor.

(3) Faşist diktatörlüğün gediklerini, onunla uzlaşarak ve onun ayıbına örtü olarak yamayacak, tıkayacak olan bir CHP hükümeti de kurulamadı.

Hakim sınıflar faşist diktatörlüğün ipliğinin pazara çıktığı bir zamanda, diğer ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de, geçici bir dönem için de olsa reformist parti CHP'ni, kendi ayıplarına bir paravana olarak kullanmaya çalıştılar. (Bu durum henüz bütünüyle ortadan kalkmış da değildir). Kendi azgın sömürü, zulüm ve baskı politikalarına ve sınıf egemenliklerine yönelen halk hareketini bu yolla amacından saptırmak, felce uğratmak ve kendi egemenlikleri altına almak yolunu denediler. Ama ekonomik ve siyasi buhran buna elvermeyecektir.

Ülkemizdeki faşist hakim sınıflar, reformcu CHP ne şimdiden tekmeyi yapıştırmak ve onu da bir kenara atmak zorundadırlar.

Küçük burjuva hayallerin ve faşist, sosyal-faşist ve reformcu aldatmacanın aksine; bir CHP hükümeti, ekonomik buhranın yüklerini işçilerin ve köylülerin, emekçi halkın sırtına güleryüzle yüklemenin bir aracı olacaktı. Bu artık öyle saklanamaz bir halde idi ki, CHP'nin hükümet programı bile aşırı sağcı bir öze ve niteliğe sahipti.

Daha önce de tespit ettiğimiz gibi CHP reformizmi, ancak faşist diktatörlüğün daha da sertleştirilmesinin, ülkemizin halkımız için daha karanlık bir zindan haline getirilmesinin ve bunun için halk kitlelerinin uyanıklılığının ve mücadelesinin köreltilmesi için bir geçiş aşaması olacaktı.

Görünen odur ki, bugün bu durum da ortadan kalkmıştır ve MC halk düşmanı suratıyla sahnede yeniden sırıtmaktadır. Ama şimdilerde yeniden gündeme gelen MC ise siyasi ve ekonomik buhrana bir çare değil, aksine onun bir unsurudur. MC yöntemi geçmişte hakim sınıflar açısından buhranı çözememiş, aksine daha da derinleşmesinin şartlarını oluşturmuştur. Erken seçim ve yeni hükümet meselelerinin bir nedeni de bu değil midir?

Ekonomik ve siyasi açmazlar hakim sınıfları daha da sert tedbirlere başvurmaya zorlamaktadır. Biçim görünüşte ne olursa olsun onlar açısından gerekli olan budur. Ülkemizdeki bugünkü ekonomik-siyasi yapı içinde kalınarak buhranın tek çözüm yolu budur. Ülkemizdeki bugünkü ekonomik-siyasi yapı içinde kalınarak buhranın tek çözüm yolu, hakim sınıflarca çözüm yolu budur.

Başka bir deyişle buhranın hakim sınıflar yararına çözümü: faşist diktatörlüğün daha da sertleştirilmesini gerektirmektedir. Onlar bunun için ellerinde olan her yöntemi denemeye ve dayatmaya çalışacaklardır. Bu sertleştirmenin parlamento örtüsü altında gerçekleştirilmesinde yeni yollar bulunamazsa, bu zarfın yırtılması ve askeri faşist diktatörlüğe dönülmesinin şartları da hazırlanmaktadır ve bu da kapıda beklemektedir. "N.Kemal Ersun tasfiye edildi" vb. hayaller yaymak en azından "Ak oylarla faşizm yerle bir edildi" türünden hayaller yaymak kadar tehlikelidir.

Halk Cephesinde:

Doğru bir siyasi önderliğe sahip olmasa da, proletaryanın ve bütün halkın bilinçli öncüsünden, proletarya partisinden yoksun olsa da; işçi sınıfının köylülüğün ve bütün halkın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi, devrimci hareketi yükseliyor. Ekonomik-siyasi bunalımın yanında, ülkemizde halk kitleleri derin bir devrimci dalgalanma içindedir. Devrimci dalga bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de yükselmektedir.

Buhran her yerde işçileri ve halk kitlelerini devrimcileştiriyor. Kitleler her yerde öfke ile ayağa kalkıyorlar, yeni yeni güçler her yönde beliriyor. Burjuvazinin ve toprak ağalığının gerici, faşist, reformist etkilerinden arınarak, burjuva ve feodal şartlanmışlıkları yıkarak devrimci siyaset etrafında toparlanmaya doğru ilerleyen, kitlelerin büyük yürüyüşü hızlanmıştır. İşçilerin ve halk kitlelerinin revizyonizmin ve reformizmin etkilerinden hızla kurtulmasının şartları gelişmektedir. DİSK içindeki gelişmeler bunun en açık göstergeleridir.

Katmerli sömürü, baskı, terör ve zulüm her yerde devrimci bir başkaldırışı doğurur. Ama dünya işçi sınıfının büyük önderlerinden birinin de işaret ettiği gibi; devrim de güçlü bir karşı-devrimi doğurarak gelişir. Faşist diktatörlükle halk kitleleri arasındaki mücadelenin diyalektiği budur.

Faşist diktatörlüğü sertleştirmek ve ülkemizi halk kitleleri için daha karanlık bir zindan haline çevirmek için, hakim sınıfların başvuracağı bütün yöntemler güçlü bir halk muhalefeti ile karşılaşmaktadır ve karşılaşacaktır. Bugünün Türkiye'si 1971'lerin ve daha öncesinin Türkiye'si değildir. Faşist diktatörlük her adımında önünde kitlesel bir halk hareketini bulacaktır ve görülen odur ki, bu hareket bir çok yerde bugünkü mücadele biçimlerini aşma eğilimi gösterecektir.

Proleter Devrimci Cephede Acil Görevler:

Bugüne kadar proleter devrimciler işçilere ve halka esas olarak "neden böyle olduğunu ve ne yapılması gerektiğini" söylüyorlardı. Onlar ülkemizin bugünkü yapısı değiştirilmedikçe, emperyalizmin baskısına son verilmedikçe ve hakim sınıfların faşist diktatörlüğü yerle bir edilmedikçe işçiler, köylüler ve emekçi halk üzerinde ve ülkemizin ezilen ulus ve milliyetleri üzerinde baskı, zulüm ve sömürünün son bulmayacağını anlatıyorlardı. Özel olarak içinde bulunulan ekonomik ve siyasi buhranın hakim sınıflarca çözümünün faşist diktatörlük şartlarının daha da sertleştirilmesi olduğunu, işçiler ve bütün halk açısından çözümünün ise faşist diktatörlüğün yerle bir edilmesi ve buhranın yüklerinin hakim sınıflara ve emperyalistlere bindirilmesi olduğunu açıklıyorlardı. Ulusal Demokratik Halk Devriminin yolunu gösteriyorlardı.

Önümüzde ise işçilere, köylülere ve bütün emekçi halka "ne yapılması gerektiği"nin yanında, esas olarak "nasıl yapılması gerektiğini" de söylememiz ve onlara gerçekten mücadelede bilfiil önderlik etmemiz gereken günler yaklaşmaktadır.

Görülen odur ki, önümüzde mücadelenin artık bir üst düzeye sıçrayacağı veya kan ve ateşle uzun bir süre için bastırılacağı veya alçalarak ve yükselerek ama sürekli bir şekilde gelişeceği bir dönem uzanmaktadır.

Bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de devrimci durum hızla derinleşmekte ve ülkemizde de proleter devrimcileri zor, ama zor olduğu kadar şanlı görevler beklemektedir.

Ama bütün bu görevler bir parti olmadan, proletaryanın partisi olmadan yerine getirilebilir mi? Hayır.

Ülkemizdeki proleter devrimciler, proleter devrimcilerin birliğinin sağlanması ve parti meselesinde somut adımlar atılması görevleri ile acil olarak karşı karşıyadırlar. Faşist diktatörlüğe karşı yükselen mücadelede bütün halkı tek cephede birleştirebilmenin ve bu mücadeleye, "nasıl yapılması gerektiğini" de söyleyerek bilfiil önderlik etmenin yolu buradan geçmektedir. Önümüzde uzanan dönemi, mücadelenin kan ve ateşle uzun bir süre için bastırılacağı değil, ama sürekli bir şekilde yükselerek gelişeceği bir dönem haline getirmenin yolu buradan geçmektedir.

Ülkemizde proleter devrimci hareket, ideolojik teorik planda 'sol'a karşı mücadele içinde ve bu mücadeleyi revizyonizm ve sağ sapma ile mücadele ile birleştirmede eksiklikler içine düşerek gelişti. Onun gelişmesi faşist diktatörlük şartlarında da olsa nispeten barışçıl şartlarda oldu. Önümüzde bunlardan doğan hastalıkların, eksikliklerin ve alışkanlıkların derhal üstesinden gelinmesi gereken zorlu bir dönem uzanmaktadır. Proleter devrimci hareket, ideolojik planda revizyonizme, sağ oportünizme ve pasifizme karşı mücadele ederken bir yandan da liberalizme, menşevizme ve legalizme karşı; rehavete ve uyanık olmamaya karşı, nispeten barışçıl şartların yaratabileceği bu eğilimlere karşı da amansız bir mücadele vermeli ve saflarını düzenlemeli ve sıkılaştırmalıdır.

Gerek proleter devrimcilerin birliği önüne engeller koyan ve gerekse kitleler içindeki çalışmamızı, "kitlelere rağmen çalışma" halinde yozlaştıran ve siyasi mücadeleyi ihmal ederek proleter devrimci hareketler arasında soyut ideolojik mücadeleye kadar varan sağcı entellektüel eğilimlere, devrimci lafazanlığa, siyasi gevezeliğe karşı yoğun bir mücadele açılmalıdır. Proleter devrimciler kitleler içinde siyasi lafazanlığa değil, azami ve asgari programımızın temeline oturan ve bugünün acil görevlerini vurgulayan doğru devrimci bir kitle çalışması yürütmelidirler.

İdeolojik mücadeleyi sınıf mücadelesinin sıcak pratiği içinde ele alan ve kitle mücadelesi içinde militan bir beraberlikle ideolojik farklılıkları bizzat pratikte çözmeyi hedef alan bir mücadele beraberliği mutlaka kurulmalı ve bunun önündeki entellektüel engeller mutlaka temizlenmelidir.

TMMOB 22. GENEL KURULU SONA ERDİ

TMMOB XXII.Genel Kurulu 25, 26 Haziran 1977 günlerinde toplandı.

Birlik yönetimini elinde bulunduran ortayolcular genelinde devrimci laflar geveleyen fakat özele, odalara ve yurdumuza sıra geldiğinde acil talepler yaftası altında reformcu siyasetlerin kuyruğuna takılmaktan geri kalmıyor. Bütün bunlar TMMOB yönetiminin dünyaya ve olaylara bakışının revizyonizmin izlerini taşıdığından dolayıdır.Gerçek bir anti-emperyalizm ve gerçek bir anti-faşizm anlayışına sahip olunmadığı için demokrasi mücadelesinde de saf tutulamıyor. Bundan dolayı da TMMOB üyelerinin ekonomik ve demokratik sorunlarına doğru çözümler önerip,onları kucaklayamıyor.

Bu koşullar altında genel kurulda devrimcilerin sesini duyurmak için "Yurtsever Devrimci Mühendis" grubu ile "Yurtsever Anti-Faşist Mühendis" grubu birleşerek ortak tavır aldık. Ve kurulda bu doğrultuda bir konuşma yaptık. Bu konuşmada, yönetimin revizyonizmle uzlaşan yanlarını, reformcu yanlarını açıkladık. Bu konuşma ile bir arkadaşı görevlendirdik. Arkadaş konuşurken bir grup arkadaş da aynı doğrultuda hazırlanmış bildiriyi dağıttı.Sayıca az fakat siyasi olarak güçlü olduğumuz revizyonistlerce de gözlendi. Bizden sonra konuşan bir revizyonist uzun uzun Maocu'luğu anlattı. İktidar alternatifi olmadığımız halde bizi hedef olarak aldılar ve orta yolcu yönetimi bize karşı mücadele etmemekle suçladılar. Orta yolcuların cevapları tam da siyasetlerini kavratacak nitelikte idi.Sovyetlerle Amerika'yı aynı kefeye koymayacaklarını, "ileri demokratik düzen"saf satalarına karşı olduklarını, her iki tarafı da sosyalistler arasında gördüklerini söylediler.Sovyetlerin ulusal kurtuluş hareketlerine karşı tavrını eleştirip ülkemizdeki yatırımlar konu olunca cevapsız geçiştirdiler.

Yurtsever Anti-faşist Mühendis ve Yurtsever Devrimci Mühendis grupları olarak şu maddeler temelinde güçbirliği yaptık.

1. Ülkemizi emperyalizme ve sosyal emperyalizme bağımlı kılan bütün anlaşmalar iptal edilmeli. Nato'dan çıkılmalı,ülkemizde tek bir yabancı üs ve asker kalmamalı, Boğazlar savaş gemilerine kapatılmalı, Yeni Çarlarla "işbirliği" anlaşması imzalanmamalıdır.

2. Emperyalizme,iki süper devletin hegemonyacılığına ve ırkçılığa karşı mücadele eden dünya halklarıyla, ezilen uluslar ve ülkelerle birlik ve dayanışma sağlanmalıdır.

3. Kıbrıs'tan bütün askeri birlikler geri çekilmeli, Kıbrıs'ta işgale son verilmeli, Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs halkı belirlemeli, Kıbrıs tam bağımsız ve bloksuz olmalıdır.

4. Faşistler bütün devlet kademelerinden temizlenmeli, sosyal-faşistlerin yuvalanması önlenmeli toplum polisi, MİT ve Milli Güvenlik Kurulu lağvedilmeli, MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalı,işkencecilerden ve faşist katillerden hesap sorulmalıdır; cezalandırılmalıdır.

5. Halkın söz, basın, yayın ve örgütlenme özgürlüğünü baskı altına alan bütün faşist kanunlar iptal edilmeli, bütün tutuklu ve mahkumlar için genel af çıkartılmalıdır.

6. Kürt ulusunun ve diğer azınlık milliyetlerin üzerinde ırkçı, şoven baskılara ve asimilasyon politikasına, Kürt dili ve kültürü üzerindeki yasaklara son verilmelidir.

7. Bütün halka iş ve can güvenliğinin sağlanması, 8 saatlik işgününün her yerde uygulanması,bütün çalışanların sigortalanması.

8. Ağa ve hazine topraklarına el konulmalı, yoksul ve az topraklı köylülere dağıtılmalı,köylülerin banka, tefeci ve ipoteklerinin kaldırılması. Odalar içinde birlikte mücadele için bu olumlu bir adım oldu. Bundan sonra da bu platformda, mücadeleyi devam ettirmeye çalışacağız.

Bu olumlu gelişim yanında hatalarımız da oldu Bunlar 1. Mesleki konular da mimar ve mühendislerin ekonomik taleplerini tesbitte çok yetersiz kaldık. 2. En geniş yurtsever ve demokrat mühendis ve mimarı seferber edemedik. Diğer siyasetlerle ilişki kuramadık. (Halkın Birliği taraftarları, vb.)

Bunlara neden,bu alandaki devrimci çalışmanın çok yeni olması,devrimcilerin geçirdikleri ilk genel kurul olması idi.

Bundan sonraki çalışmalarımızla en geniş anti faşist ve yurtsever mühendis ve mimarı saflarımıza katarak daha güçlü mücadele vereceğimize inanıyoruz.

YURTSEVER ANTİ-FAŞİST MÜHENDİS ve MİMARLAR
YURTSEVER DEVRİMCİ MÜHENDİS ve MİMARLAR

"TMMOB üyelerine düşen görev, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin yanında yer almaktır"

TMMOB 22. Genel Kurulunda Yurtsever Anti-faşist Mühendis ve Yurtsever Devrimci Mühendis grupları adına yapılan konuşmada ülkemizin bugün içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi durumun bir değerlendirmesi yapılarak, TMMOB yöneticilerinin revizyonizmle uzlaşan tavırları ve reformist siyasetleri eleştirildi.

Bu konuşmanın bir bölümünü aşağıda yayınlıyoruz.

Seçim dönemi bütün değişik sınıf ve partiler siyasi hareketler sınıf çıkarlarını eğilim ve arzularını oldukça net bir biçimde ortaya koydular. Ekonomik ve siyasi kriz, ülkemiz üzerinde durmaksızın süren iki süper devletin hegemonya mücadeleleri sürüp gidiyor. Sömürü çarkı durmaksızın işlemeye devam ediyor. Enflasyonun hızı şimdiden %20'nin üzerinde. Türk parasının ve emekçi halkın alım gücü %27 oranında düşürüldü. Karşılıksız olarak piyasaya %77 oranında yeni para sürüldü. Toptan eşya fiyatları %33 oranında arttı. Birçok temel ihtiyaç maddesi depolarda, karaborsada..

İşsizlik had safhada, son 4 ay içinde 160000 kişi işsizler ordusuna katıldı.

Avrupa ve Japonya'da Merkez Bankası hesaplarına el konulurken, ödemeler dengesi 115,5 milyon TL. açık verdi. Döviz rezervleri eridi,ülke egemen sınıflar tarafından emperyalist ve sosyal-emperyalist boyunduruğa daha fazla itildi.Ve bunlara (iki süper devlete) son 2,5 yıl içinde 3 milyar dolar borçlandı. Önümüzdeki günlerde emperyalist sermaye yardım ve yatırımlar ülkemize daha fazla girecektir. Bu demektir ki ülkemiz ve dünya emekçileri daha fazla yoksulluk ve sefalete itileceklerdir.

ABD emperyalizminin güdümündeki Dünya Para Fonu, yeni kredi ve sermaye vermek için develüasyon, ücret artışlarının dondurulması,petrol ve benzeri temel ithal mallarının fiatlarının yükseltilmesi, elektriğe zam yapılması, kamu ikti-

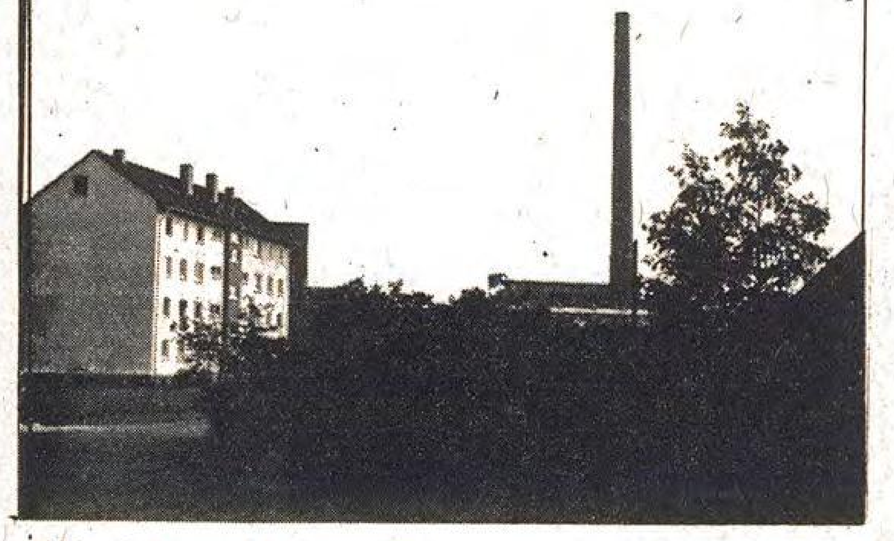
De.sa.7.sü/7'de

Halkın Kurtuluşu Dunlop Fabrikası'nda çalışan bir işçiyle konuştu

H. K.: Hangi bölümde çalışıyorsun?

Cevap: Ben KKP 1 bölümünda çalışıyorum. Bizim bölümde dört kısım vardır.

a) Hatalı araba-lastiklerinin tamir kısmı,
b) Düzensizliklerini yontma kısmı,
c) Hava basıncı ile kontrol kısmı,
d) Çürük ve sağlam lastikleri ayıran laboratuar kısmı.

Tüm fabrikada bir çok bölümler vardır. Toptan 7.000 işçi çalışıyor, bunun 1.600 kadarı Türkiye'lidir. Türkiye'li işçiler çoğunlukla KKP 1, KKP 2, RLS DUNLOPİLO kısımlarında çalışırlar.

H. K.: Kazandığın ücret yaşantına yetiyor mu?

Cevap: Nerede? Aldığımız para gittikçe yükselen hayat pahalılığı yanında bizi gittikçe daha zor şartlara itiyor. Önce eşit işe eşit ücret verilmiyor. Örneğin aynı kısımda çalışanlar bile gruplara ayrılmış, herkese farklı ücret veriliyor. Amaç ortada, böylece işçileri bölmek istiyorlar. Aldığımız saat ücretleri akortu dolduramadığımız için düşük bile. AKORT KELİMESİ DUNLOPTA CİNAYET İLE EŞİT TUTULABİLİR. Biz bu fabrikada uzun yıllar çalıştıktan sonra vefat etmiş işçilerin yaşlarını araştırdık. Büyük bir kısmı 55 yaşına gelmeden göçüp gidiyor. Akort o kadar hızlandı ki helaya bile gidemiyoruz. Bir dakika boş değil. İŞÇİLER YARIŞ ATI GİBİ KOŞTURULUYOR.MAYSTER hep arkamızda. Çabuk çabuk diyerek koşturuyorlar bizi. Bir yandan da içimizde bir korku:AKORTU YETİŞTİREMİYECEĞİZ (DİYE İÇİMİZ BÜTÜN GÜN KAN AĞLIYOR. Bütün gün korku içinde koşuşuyoruz. MAYSTER ve VORARBEİTER, yani, usta, ve baş işçiler çıkan iş üzerinden % hesabıyla karar alıyorlar.

H. K.: AKORTU indirmek için mücadele etmediniz mi?

Cevap: Elbette, tüm işçiler bu namussuzca soyguna karşı direnmeliyiz. Geçen yıl KKP 2 deki Türkiye'li ve İspanya'lı işçiler greve girdiler. Fakat grev hem sendika tarafından, hem de aramızda ki çıkarcılar tarafından kırıldı. Özellikle o günlerde bize gelerek "uslu olun" tehdidini savuran TC Başkonsolosluk görevlilerinden zamanı gelince soracaklarımız var. "Razı olun" yoksa Türkiye'ye göndeririz, diye tehdit edildik. Yanlarında da MHP li işçi düşmanları vardı.

H. K.: AKORT'a ilişkin bir örnek verir misin?

Cevap: Geçen yıl KKP 2 de bu nedenle grev olduğu için, o örneği vereyim: Küçük tekerler için akort sayısı önce 190'dı, sonra 220'ye çıktı, sonra yine 249'a çıktı. İşte burada direniş oldu. Direnişten sonra dediler ki "yavaş yavaş yapın ücretler düşmeyecek". direnişin kırılmasından sonra herşey unutuldu. Bu gün akort sayısı 300 dür. Artık siz düşünün. 300 yapmak pek zordur. Yetiştiremeyince saat ücreti düşüyor. Yani aldığımız 12,5 DM hep eksik verilir. Zaten yattığımız işçi hayminde insan başına 100 DM alıyorlar. Oysa küçücük gayri sıhhi odacıklarda iki, üç kişi yatıyor.

H. K.: PEKİ SENDİKA NE YAPIYOR?

Cevap: Biz IG - CHEMİE sendikasındayız. Bir kelimeyle, sendika tümüyle satılmıştır. Fabrikada sendika temsilcileri patronun ağzına bakarlar. Yap dediğini yaparlar, yapma dediğini yapmazlar. Örneğin işçileri sendika temsilcisi yaparak patron fazla para vermek istemediği için, patron uşağı tercümanı temsilci seçtiler. Bilinçli bilinçsiz hepimiz sendikanın satılmış olduğunu biliyoruz.Bu nedenle bir çokları yanlışlık yapıp sendikadan çıkartı. Oysa mücadele verip bu alçak patron uşaklarını alaşağı etmeliyiz ve edeceğiz de.

H. K.: BU DURUMDAN KANINCA NASIL KURTULABİLİRİZ?

Cevap: Önce sömürüldüğümüzü kavramalıyız. Sonra ekonomik, demokratik ve politik haklarımız için mücadele etmeliyiz. Bu mücadelenin geçtiği tek başarılı adım birleşmektir. Tüm işçiler birleşerek namussuzları kovmalıyız.

H. K.: ÜLKEMİZDEKİ VE ALMANYADAKİ İŞÇİLERE HALKIN KURTULUŞU YOLUYLA DİYECEĞİN VAR MI?

Cevap: EVET. BÜTÜN İŞÇİLER BİRLEŞEREK BU SÖMÜRÜYE SON VERELİM. Birleşmeye giden yol bilinçlenmeden geçer. Günümüzde bilinçlendirme görevi devrimcilere düşüyor. BİZİ KURTARACAK VE SÖMÜRÜYE SON VERECEK MÜCADELEYİ HEPİMİZ OMUZLAMALIYIZ. İŞÇİ SINIFI ÖRGÜTLENEREK SÖMÜRÜCÜLERİ DEVİRMELİ VE KENDİ İKTİDARINI KURMALIDIR. KURTULUŞUMUZ DEVRİMLE OLACAKTIR.

HALKIN KURTULUŞU

Mithat ve İsmet yoldaşlar faşistler tarafından katledildi

İsmet Kılınç

Biz, İzmir'in Karşıyaka ilçesinin Demirköprü mahallesinde faşist katillerce katledilen İsmet Kılınç kardeşimizin katledilişini ve olayların gelişimini size aktarmak istiyoruz.

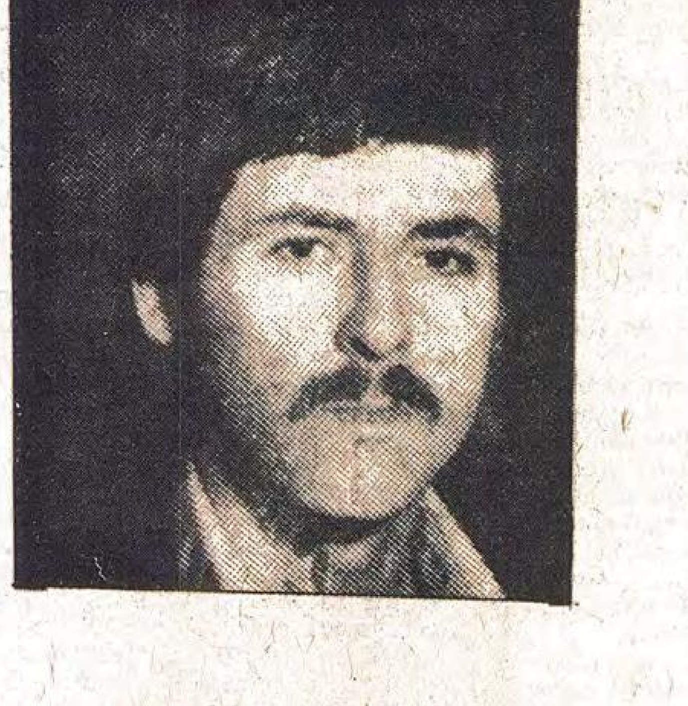
Bir süre önce mahallemizde boşalan bir evi yabancı biri satın aldı. Bir süre sonra da kim oldukları maahlle halkı tarafından bilinmeyen beş kişi A.P'li muhtar tarafından mahallemize yerleştirildiler. Üstelik eve de normalin oldukça üstünde bir kira ödüyorlardı. Mahallemizin yeni kiracıları bir süre sonra gerçek yüzlerini gösterdiler. Bunlar Tariş de çalışan faşistlerdi. Aynı sıralarda boşalan iki ev daha faşistler tarafından tutuldu. Yenilerinin de gelmesiyle faşist köpekler kimseden gizlenme ihtiyacı duymadan ve polisle de işbirliği yaparak azgın bir terör estirmeye başladılar.

Faşistlerin tüm baskı ve saldırılarına karşılık bilgi deney ve tecrübemizin yokluğu faşistlere karşı tutarlı bir mücadele vermemizi engelliyordu.Bunun yanında revizyonist, reformist ve sağ oportünistler öneriler aynı özde birleşiyordu. Faşistler azgınca saldırırken revizyonistler, imza toplamayı öneriyorlar,reformistler "dürüst" hakim ve polislerin (oysa saldırılar polisle birlikte tezgahlanıyordu) işe el koyacağını ve iktidar olunca herşeyin düzeleceğini söylüyorlardı. Sağ oportünistler ise pasifistliklerini keskin sözlerin arkasına gizliyorlardı.

Fakat mücadele herşeye rağmen kızışıyordu. Faşistler zorla 13 yaşındaki bir kız çocuğunu bir faşistle nişanlamışlardı. İş bulma vaadleriyle yanlarına çektikleri bir arkadaş devrimcilere karşı silah kullanmadı diye dövdüler. Kahvelerde silah tehdidi ile bize söz dinletmeye kalktılar. Nihayet bir gün sokakta biz toplu halde dururken, faşistin biri bisikletle aramıza daldı, bir arkadaşımız yaralandı. İşte bu bardağı taşıran son damla oldu.Arkadaşımız faşisti bir güzel dövdü. 22 Haziran günü oturduğumuz kahveyi bastılar. Fakat artık karşılarında kararlı bir kitle vardı. Kaçmak zorunda kaldılar. Aynı günün akşamı olayı çevreden duyan devrimciler de geldiler. Bir kaç gün peşpeşe her akşma 80 - 100 kişi toplanıyordu. Fakat doğru bir önderlik yoktu. CHP gençlik kolları gelişime hakim olmak isterken "aşırı davranmayın", "her şeyi halledeceğiz" diyerek kitleyi iyice pasifleştirmeye çalışıyorlardı. Oysa kitle ve çevre halkı kin doluydu. Nitekim daha sonra yaralanacak olanların çoğunu mahalle halkı evlerinde tedavi etti.

23 Haziran akşamı yine kalabalık bir kitle halinde toplandık. Sivil ve resmi faşist işbirliği daha açık gözlenmeye başlanmıştı. Evden av tüfeği ile sokağı tehdit eden faşistlere, polis bir şey demiyordu.

Kitle aktif mücadeleyi önerirken, İGD'li sosyal faşistler imza vb. hayata geçmeyecek önerilerle kitleyi pasifize etmeye çalışıyorlardı. 24 Haziran akşamı tekrar toplandığımızda daha topluyduk.Fakat faşistler de boş durmamış gelişen mücadeleyi ezmek ve kitleyi yıldırmak için tuzaklar hazırlamaya başlamışlardı. Polis desteğinde faşistler de geldiler. Bir faşist aramıza sızmaya çalışırken dövdük.Bunun

üzerine polis 3 arkadaşımızı aldı. Arabaların yolunu kestik. Polisler arkadaşımızı vermek zorunda kaldılar. (İsmet de arabaya alınmıştı) Fakat daha sonra var olan iki ekip arabasına takviye olarak bir otobüs toplum polisi daha geldi. Aynı sıralarda faşistler ilerdeki okul ve köprü çevresinde pusu kurdular. Polisin saldırısı bizi faşist tuzağa düşürecek yöndeydi. Nitekim o yöne kaçanlar faşist katillerce bıçaklandı (aynı anda bu bölgede elektrikler kesildi) ve İsmet yoldaş karşısında faşistlerin şişli,bıçaklı saldırısını görünce tüm devrimci kararlılılığıyla karşı koydu. Fakat profesyonelce çalışan faşist katillerce katledildi.

Sonuç olarak:

1. Faşistlere karşı düzenli ve disiplinli bir şekilde mücadele edemedik.

2. CHP reformizmine daha çok bel bağladık. Sosyal faşistleri aramızdan atmadık ve "Halkın Sesi" oportünistlerini teşhir edemedik. Bu ikinci yanlıştı.

3. Örgütlenmemizin zayıflığı nedeniyle yoldaşımızın cenazesine gerektiği gibi sahip çıkamadık.İsmet yoldaş Halkın Kurtuluşu Saflarında dernek kuruluşu çalışmaları, gazete dağıtımı gibi görevleri yüklenen bir yoldaşımız olduğu halde sağ oportünistlerden İGD'li sosyal faşistlere kadar herkes sahip çıktı ve CHP reformistleri de bürokratik güçleri kullanarak cenazeyi aldılar.

4. Cenaze törenine katılarak anti faşist gösteriye dönüştürme çabamız olumlu oldu. (CHP'liler pankartsız ve sessiz yapmak istediler. Fakat biz devrimci sloganları haykırdık. CHP'nin il ve ilçe yöneticileri ve bir grup DİSK ve İGD'li dışında FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET, İSMETLER ÖLMEZ,KATİLLER BULUNSUN HESAP SORULSUN. FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORALIM, IZMİR TARİŞ FAŞİSTLERE MEZAR OLACAK ve anti revizyonist sloganlar atıldı)

5. Devrimci Yol, Kurtuluş, gibi gruplar CHP pankart açılmayacak ve slogan atılmayacak deyince dağılıp gittiler.

İZMİR KARŞIYAKADAN BİR GRUP DEVRİMCİ

Mithat Sivri

Mithat Sivri yoldaş 26 Haziran gecesi faşist katiller tarafından vurularak katledildi.

Mithat Yoldaş, Beylikköprü köyünde ağalara karşı verilen toprak mücadelesinin yiğit bir önderiydi. O, köylülerin ve çevresinin güvenini kazanmış yiğit ve yılmaz bir devrimciydi. Köylüyle omuz omuza ve en önde ağalara, ağaların kiralık katillerine ve jandarmaya karşı sonuna dek kararlı bir mücadele verdi.

Mithat yoldaşın vurulması olayından sonra jandarma köyü sararak tüm giriş çıkışları tuttu. Devrimcilerin ve köylülerin tören yapmalarına engel olmak istedi. Törene gelen köylüleri ve devrimcileri dipçikledi.

Tören yapılarak Mithat yoldaş anıldı. Biz Polatlılı proleter devrimciler törende bazı hatalarımız olduğunu gördük. Sağlıklı haber alamadığımız için törene tüm arkadaşlar katılamadık. Bu nedenle kitleyle gereken bağlar kurulamadı ve köylüler harekete geçirilip daha etkin bir anma töreni yapılamadı. Ayrıca olay Polatlılı kitleye maledilemedi.

Tören günü köye gelen Halkın Sesi siyasetini savunanlar törende hiçbir tavır almamışlar ve saygı duruşundan başka hiç bir şey yapmamışlardır.

Beylikköprü mücadelesinin kendi önderliklerinde geliştiğini iddia eden bu oportünistler jandarma karşısında hemen dağılmışlardır.

- FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR!
- MİTHAT'LAR ÖLMEZ!

Polatlılı Bir Grup
Proleter Devrimci

İsmet Kılıç'ın öldürülmesi üzerine CHP İzmir Karşıyaka il ve ilçe Gençlik Kolları bir bildiri yayınlamıştır. "Halkımıza" başlığını taşıyan bildirinin bir bölümünde şöyle denilmektedir:

Son bir hafta içinde Karşıyaka Şemikler Mahallesinde C.H.P. Karşıyaka Gençlik Kollarının üyelerini tek tek sıkıştırıp sindirmek isteyen faşist çeteler 24 Haziran 1977 akşamı Tariş'ten bir otobüs dolusu Şemiklere gelmişler ve gruplar halinde sokak başlarını tutmuşlardır.

Bir süre sonra da olay yerine gelen Toplum Polisleri C.H.P'li gençleri coplıyarak dağıtmış polis copundan canını zor kurtaran İsmet Kılıç ve arkadaşları faşist komandolar tarafından pusuya düşürülmüştür, ustura ve pala darbeleriyle İsmet Kılıç kanlar içinde yere yıkılıp katledilmiştir.

Yaralanan arkadaşlarımız Polis tarafından Şemikler karakoluna getirildiklerinde burada Komser Osman tarafından ağır hakarete uğrayıp elektrikli coplarla dövülmüşlerdir.

Katillerden Dural Apo yakalanmasına karşın Abdullah Çeliker adındaki Tarişteki kiralık azılı faşist henüz yakalanmamıştır. Olayın sorumluları gerekli tedbirleri almıyan Emniyet Müdürü Mehmet Yalçın ve Karşıyaka ekipler Amiri Süleyman Doğan'dır.

Bölgede olay anında görevli polislere komandoların üslerinin aranması söylendiği halde polisler komandoları aramadıkları gibi ortak bir tutum içine girmişlerdir.

Vatan Gazetesi patronuna karşı protesto sesleri yükseliyor

Çorumlu devrimciler

"NİHAT BEHRAM'IN İŞİNE SON VERİLMESİNİ PROTESTO EDİYORUZ"

Nihat Behram'ın işine son verilmesini, yurtsever kalemler üzerindeki anti-demokratik uygulamaları, Çorum'lu devrimciler olarak protesto ediyor, Vatan gazetesi almayacağımızı bildiriyoruz.

ÇORUM'DAN 89 DEVRİMCİ

NİKSAR'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ:

Niksar'dan bir grup devrimci

"DEVRİMCİLERİ VATAN GAZETESİ ALMAMAYA ÇAĞIRIYORUZ"

Bizler Niksarlı devrimciler olarak,Vatan Gazetesinde Nihat Behram'ın işine son verilmesini ve yurtsever yazar ve işçiler üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıları protesto ediyoruz.

İşçilere sendikalaşma hakkı verilinceye ve devrimci yazarlar tekrar işe alınıncaya kadar devrimcileri Vatan Gazetesini almamaya çağırıyoruz.

NİKSAR'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ

Proleter devrimcileri destekliyoruz

Bizler Duisburg-Hochfelt çevresi Türkiyeli İşçi-Öğrenci Derneği olarak, yurtsever devrimci yazar ve gazeteci Nihat Behram'ın Vatan gazetesindeki işine son verilmesini ve ayrıca diğer yurtsever yazarların, işçilerin, öğrencilerin,üzerindeki faşist ve sosyal faşist baskıları protesto ediyoruz.

Vatan gazetesi sahibi Türkiyede'ki gelişen olayları halkımıza doğru bir şekilde aktarmak isteyen yurtsever yazarları işten atmak, baskı yapmak gibi insanlık dışı girişimini şiddetle kınıyoruz.

Proleter devrimcileri sonuna kadar destekliyoruz.

NİHAT BEHRAM DERHAL İŞE ALINMALIDIR!
YURTSEVER YAZAR, İŞÇİ VE ÖĞRENCİLER ÜZERİNDEKİ BASKI SON BULMALIDIR!

DUİSBURG-HOCHFELT ve ÇEVRESİ
TÜRKİYELİ İŞÇİ ÖĞRENCİ DERNEĞİNDEN
BİR GRUP DEVRİMCİ